

2021

AHTIAINEN

RAUMAN PURJEHDUSSEURA RY.

Jäsenistö ja veneet 31.12.2020

Seuran jäsenmäärä (suluissa muutos ed. vuoteen):

kunniajäseniä	5	(0)
vapaajäseniä	66	(-1)
seniorijäseniä	442	(+5)
puolisojäseniä	127	(-2)
nuorisojäseniä 18–23-v.	62	(+3)
juniorijäseniä	43	(-12)
yhteensä	745	(-7)

Seuraan rekisteröidyt veneet (suluissa muutos ed. vuoteen):

köli veneitä	176	(-12)
moottoriveneitä	70	(0)
kevytveneitä	25	(0)
yhteensä	271	(-12)

RPS kuuluu Suomen Purjehdus ja Veneily ry:een

Ahtiainen 2021

Päätoimittaja: Johanna Innola

Kuvat: Juttujen kuvat pääsääntöisesti kirjoittajien ottamia, ellei toisin mainita.

Kannen kuva: Robert Deaves

Toimitus: Johtokunta

Taitto: Petteri Hyvärinen

Sisältö

Kommodorin tervehdys	4
Toimikunnat	6
Jäseninfo	10
- Seuran säännöistä ja käytännöistä.....	10
- Kuuskarin paviljonki	11
- Telakka.....	12
- Äijänkari	14
- Muu toiminta	15
- Seuran maksut vuonna 2021	16
- Seuran myytävät tuotteet	17
Tuoreen purjehdusseuralaisen tervehdys.....	18
Finn Gold Cup 2019	20
Tokka-Lotalla Atlantin yli.....	24
Toiveikkain mielin kohti kilpailukesää 2021	32
Naistoimikunta juhli nelikymppisiä	33
Joutsen-kannu 135 vuotta.....	34
Pipo poikineen.....	35
Junioritoiminnassa puhaltavat suotuisat tuulet	36
Talvseilaus 2020	38
Onk se nykyne paviljonk lysti baik?.....	40
Kuuskarin saunasuunnitelmat etenevät	42
Portit telakan ja Kuuskarin turvana	43
Telakan kuulumisia ja telakkamestarin mietteitä	44
Islannin kävijä Finnasterin uusi elämä RPS:lla	46
Saara ja uus puupaatt.....	48
S/y Marinan peruskorjaus valmistumassa	50
Veneilyn kouluttajatoiminta ja aikuiskoulutus.....	52
Rohkeasti merelle ja purjehtimaan!.....	53
Terveiset Äijänkarista.....	54
Kotisataman säännöt.....	55
RPS tiedottaa 2021	56

Kommodorin tervehdys

Nyt huhtikuun puolivälissä tätä kirjoittaessani vedet ovat jo auki ja ensimmäiset veneet ovat olleet Kuuskarin kotisatamassa kohta pari viikkoa. Hyvä jäätalvi houkutteli raumalaiset sankoin joukoin jäälle ja myös Kuuskarista lähti monen talviretki saaristoon. Oli ilo huomata aktiivisten vapaaehtoisten tekemillä hiihtoladuilla ja kävelyreiteillä kaiken ikäisiä ulkoilijoita. Ehkä osa heistä haluaa nyt nähdä myös kesäisen saariston ja innostuu kokeilemaan veneilyä.

Junnurannan toiminta oli menneenäkin kesänä erittäin aktiivista ja jatkoryhmäläisistä saattaa hyvinkin olla nousemassa uusia kilpurjehtijoita kansallisille kilparadoille. Junioripäällikön ehdotuksesta ja Vakka-Suomen Nuorisosäätiön avustuksella johtokunta päätti valtuuttaa junioritoimikunnan tilaamaan 3 uutta optimistijollaa, jotta voimme tarjota edullisen harrastuksen nuorille. Väistyvän huonompikuntoisen kaluston osalta sovittiin kahden vanhan jollan sijoittamisesta Äijänkariin.

Edellisen purjehduskauden aikana RPS:n lipun alla kisattiin aktiivisesti juniorien lisäksi myös muissakin luokissa. Purjehdus on edelleen lajina hyvässä nosteessa, ja on ollut hienoa nähdä seuramme edustajia mitalisijoilla. Uskon saman vahvan tahdin jatkuvan tulevanakin kesänä. RPS:n tulevan purjehduskoulun on myös tarkoitus houkutella uusia venelijoita vesille ja kokeilemaan lajia.

Johtokunnassa aloitti tämän vuoden alussa uutena koulutuspäällikkönä Juha Grönlund. Hänen apunaan miettimässä koulutuksen toteutusta on ollut Saara Hurme. Juha ja Saara kertovat aiheesta itse tarkemmin tämän lehden jutussaan.

Toisena uutena jäsenenä johtokunnassa aloitti kilpailupäällikkö Mikko Mäki. Hänen mietteitään tulevasta kaudesta löytyy muutaman sivun päästä.

Olen iloinen, että johtokuntaan on melko helposti löydetty uusia jäseniä, kun joku johtokuntalaisista on päättänyt jättää pestinsä. Myös muissa toimikunnissa väki on jonkin verran vaihtunut ja pidän sitä hyvänä asiana. Vaihtuvuus uudistaa mukavasti toimintaamme, kun saadaan uusia näkökulmia ja ajatuksia.

Aktiivisia jäseniä kaivataan moneen muuhunkin toimintaan, ja erityisesti haluan kannustaa uusia jäseniä tulemaan mukaan toimikuntien puuhiin ja talkoisiin. Myös uudenlaisia toimintoja ja aktiviteetteja saa aina ehdottaa joko johtokunnan tai toimikuntien jäsenille.

"Rekrytointi-ilmoituksella" saimme Johanna Innolan Ahtiaisen uudeksi päätoimittajaksi. Väluvuoden jälkeen on todella hienoa, että saamme taas lukea jäsenlehteämme. Juttuaiheita tuleviin julkaisuihin voi rohkeasti ehdottaa meille, ja myös valmiita juttuja ja kuvia otetaan erittäin mielellään vastaan. Tallenna

siis kesän purjehduksilta, veneen kunnostuksesta tai muusta toiminnastamme muistot sanoiksi ja kuviksi julkaistavaksi tulevien vuosien lehdissä.

Valitettavasti koronapandemia on estänyt alkuvuoden toimintasuunnitelmamme toteutumisen. On ollut ikävää tehdä päätöksiä tilaisuuksien peruuntumisesta ja tilojen käytön rajoittamisesta, mutta vastuullisina toimijoina päätökset on kuitenkin lopulta ollut helppo tehdä viranomaisten ja lajiliiton ohjeiden ja suositusten mukaisesti. Uskon ja toivon, että kun jaksamme vielä hetken pitää etäisyyttä toisiimme ja välttää suurempia kokoontumisia, saamme taas mahdollisuuden nauttia toistemme seurasta. Lupaen, että seura järjestää jäsenistölle tapahtumia heti kun se sallitaan!

Digitalisaatiokin etenee seurassamme ja jatkossa voit halutessasi ottaa RPS:n laskut vastaan e-laskuina. Jos maksat muilla tavoin, huomioithan, että seuran tilinumero on vaihtunut.

Toivotan jäsenistölle aktiivista ja turvallista veneilykesää!

*Kommodori
Esa "Eki" Laine*

TOIMIKUNNAT

Johtokunta

Johtokunnan sähköpostit:

etunimi.sukunimi@raumanpurjehdusseura.fi

Kommodori	Esa Laine	040 774 5344
Varakommodori	Susanna Tevä	040 719 4845
Sihteeri	Johanna Salonen	040 739 7320
Rahastonhoitaja	Lauri Ämmälä	040 741 4268
Kilpailupäällikkö	Mikko Mäki	050 493 9351
Kuuskarin isäntä	Tomi Ojanen	040 583 9923
Telakkamestari	Timo Tammiala	040 523 8754
Äijänkarin isäntä	Juha Rinko	0400 721 359
Koulutuspäällikkö	Juha Grönlund	040 528 4968
Junioripäällikkö	Teemu Luovila	040 772 1974
RPS naisten edustaja	Saara Hurme	

Taustakuva: William Myatt-Hirvonen
Jollakuvat: Teemu Luovila

TOIMIKUNNAT

Kilpailutoimikunta:

Mikko Mäki pj./kilpailupäällikkö

Toni Kujansuu

Sanna Kylänpää

Ossi Aalto

Pekka Aalto

Jarno Koskinen

Junioritoimikunta:

Teemu Luovila, junioripäällikkö

Ari Levomäki

Iiro Engren

Eetu Kanerva

Lasertoimikunta:

Teemu Luovila, pj.

Ari Levomäki

Toni Kujansuu

Ossi Aalto

Ville Lindgren

Olli Kemppinen

Mikko Perhe

Lassi Koivunen

Mikko Mäki

RPS:n naiset:

Saara Hurme, pj.

Nina Lindgren

Krista Rinko

Kuuskaritoimikunta:

Tomi Ojanen, puheenjohtaja,

Kuuskarin isäntä

Onni Renvall, varapj, Kuuskarin isäntä

Simo Vidlund

Iiris Rönblad

Raili Waren

Jari Viskari

Hans Pihlajamäki

Juha Rinko

Juha Porkka

Lassi Hentonen (rakennus/rakennesiati)

Jukka Seppälä (Kotisatama satamamestari)

Johanna Salonen (Kuuskarin varaukset)

Telakkatoimikunta:

Timo Tammiala, telakkamestari I

(nosto- ja laskutoiminta, laskutus yms.)

Kari Kuusisto (rakennusvastaava)

Vuoromestarit:

Lauri Malmi (varalla)

Markku Passi

Mika Boström

Markku Halminen

Kalle Knihti (huoltojensa yht.)

Tomi Salo

Tarmo Ojala (varalla)

Olle Wilhelmsson (varalla)

Jäsenet:

Anssi Ahlsten (varalla)

Petri Fleminch

Marko Metsänvirta (varalla)

Koivisto Heikki

Olli Hyppölä

Simo Vidlund

Jarkko Kalsi

Atso Tulosmaa

Matti Kokkala

Ville Lindgren

Markus Savolainen

Traktori:

Ville Haanpää Oy

puh. 0500 595145

Katsastustoimikunta:

Mika Toivola, pj.

Henri Reivolahti, sihteeri

Marko Metsävirta

Eetu Kanerva

Tero Aspolo

Petri Fleminch

Kari Jokela

Sampsa Kullas

Markku Reivolahti

Timo Tammiala

Jarmo Viitala

Kotisatama:

Jukka Seppälä, satamamestari

Äijänkarin isännät:

Juha Rinko, pj.

Petri Suominen

Harri Inberg

Jukka Joensuu

Eskaaderitoimikunta:

Lauri Ämmälä

Jarmo Viitala

Kirsi Viskari

Lisää jäseniä kaivataan, ilmoita halukkuudestasi toimikunnan jäsenille tai johtokunnan jäsenille!

NIPROMECC Group

toivottaa lukijoille
turvallista purjehduskesää!

NIPROMECC

Boost for your core business

info@nipromec.com, puh. +358 102 193 000, www.nipromec.com

Tallikedonkatu 11, 26100 Rauma

PL 20, 20781 Kaarina

Seuran säännöistä ja käytännöistä

VIRALLISET KOKOUKSET

Seuran vuosikokous pidetään keväällä maaliskuun huhtikuussa, jolloin sääntöjen mukaisesti hyväksytään edellisen kauden tilit ja toiminta.

Syyskokous on lokakuussa ja siinä päätetään tulevasta budjetista, toimintasuunnitelmasta, jäsen- ja toimintamaksuista sekä tehdään henkilövalinnat johtokuntaan ja toimikuntiin.

JOHTOKUNTA

Seuran syyskokous valitsee johtokunnan, joka koordinoi seuran toimintaa. Johtokunta kokoontuu kuukausittain heinäkuuta lukuun ottamatta.

JÄSEN- JA VENEREKISTERI

Tiedot ylläpidetään Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n rekisteriohjelma Suulissa, johon jokainen jäsen pääsee kirjautumaan liittämällä ID:llään, mikäli jäsentietoihin on liitetty sähköpostiosoite. Jäsen voi itse muuttaa yhteystietojaan sekä tarkastella venetietojaan. Muutokset yhteystiedoissa voi ilmoittaa myös seuran nettisivujen lomakkeella kuten myös venetietojen muutokset. Muutokset hoituvat myös ilmoittamalla sihteerille.

JÄSENET

Juniorijäsen	alle 18-vuotias jäsen
Nuorisojäsen	18–23-vuotias jäsen
Seniorijäsen	yli 23-vuotias jäsen
Puolisojäsen	puolisijäsenyyttä voi hakea seniorijäsenen puoliso

Vapaaajäsen

vapaaajäsenyyttä voi hakea jäsen, joka täyttää seuraavat ehdot:

- RPS:n jäsen vähintään 30 vuoden ajan
- Vähintään 65-vuotias

län mukaan tapahtuvat jäsenluokkien muutokset (juniori, nuoriso, seniori) tehdään automaattisesti jäsenrekisteriin. Muiden muutosten suhteen käytännöt ovat:

- Vapaaajäsenyyttä haetaan kirjallisesti vapaa-muotoisella hakemuksella RPS:n johtokunnalta. Vapaaajäseniltä peritään jäsenmaksu, joka kattaa edelleen SPV:lle suoritettavan maksun.
- Kahden seniorijäsenen taloudesta voidaan toinen jäsen muuttaa pyynnöstä puolisojäseneksi. Kirjallinen vapaamuotoinen hakemus tehdään johtokunnalle.
- Puolisojäsenen erotessa seniorijäsenestä muutetaan puolisojäsenen luokka automaattisesti seniorijäseneksi ilman eri pyyntöä.
- Puolisojäsenen jäädessä leskeksi säilytetään jäsenluokka entisellään.
- Jäsenluokkien muutokset tulevat voimaan hakemusta seuraavan kalenterivuoden jäsenmaksun osalta. Takautuvasti muutoksia ei voi hakea.

Kahden vuoden maksamaton jäsenmaksu tulkitaan eroamiseksi seurasta ja johtaa jäsenen poistamiseen jäsenrekisteristä.

SEURAN ANSIOMERKIT

Seuran ansiomerkit ovat pronssinen, hopeinen ja kultainen seuran kiitollisuuden merkki sekä kunniamerkki. Ansiomerkkejä jaetaan aktiivisesta seuratoiminnasta seuran 5- ja 10-vuotisjuhlien yhteydessä. Lisäksi erityisen ansioitunutta pitkäaikaista jäsentä voidaan kiittää kunniajäsenyydellä.

TIEDOTUS

RPS:n pää tiedotuskanavana toimivat seuran nettisivut osoitteessa

www.raumanpurjehdusseura.fi.

Sivuilta löytyvät seuran tärkeimmät tapahtumat sekä toimihenkilöiden nimet ja yhteystiedot.

Seuralla on myös sähköpostituslista, jolle voit ilmoittaa sähköpostiosoitteesi seuran nettisivuilta löytyvällä lomakkeella ellet ole sitä jo liittymislomakkeella pyytänyt lisäämään. (Seura / Jäsenasiat / Yhteys- ja venetietojen muutokset).

Tapahtumista ja tilaisuuksista ilmoitetaan myös paikallisessa printtimediassa (Länsi-Suomi, Raumalainen) yhdistysten muistilistalla. Lehti-ilmoituksissa on seuran logo.

Ahtiainen on seuran vuosittain ilmestyvä tiedotuslehti. Juhlavuosina ilmestyy Ahti-lehti.

Kuuskarin paviijonki

Kuuskarin saari sijaitsee Rauman pohjoispuolella Tuomoniemen takana osoitteessa Kuuskarintie 76. Autolla ajo Kuuskarintielle tapahtuu Tuomoniementien kautta. Merituulientien päässä on vain kevyen liikenteen väylä.

Kuuskariin tultaessa sähköinen portti avautuu jäsenavaimella portin vasemmalla puolella kaiteessa olevasta avainkymisestä tai isännältä lunastettavalla kauko-ohjaimella. Numerokoodilukko on tarkoitettu vain poikkeustilanteita varten (viranomaiset, huolto, unohtuneet avaimet tms.) ja koodin saa tarvittaessa Kuuskarin isänniltä tai johtokunnan jäseniltä. Koodi vaihdetaan satunnaisin aikavälein.

Portti sulkeutuu automaattisesti. Ulos ajettaessa portti aukeaa automaattisesti tai painamalla kaiteessa olevaa vihreää nappia. Lisäohjeita löydät seuran nettisivujen Kuuskarin -osioista.

Jäsenet voivat lunastaa jäsenavaimen porttiin ja saunoihin Koti-Vakasta (Kauppatie 6, Rauma) henkilöllisyystodistuksen esittämällä. Avaimen hinta on 10 €. Juniorien avaimista kerrotaan myöhemmin Junioritoimintasuudessa.

Paviljonkirakennus on tarkoitettu seuran juhlien, kokousten ja kilpailujen järjestämispaikaksi. Lisäksi sitä käyttävät seuran yhteistyökumppanit. Jäsenet voivat vuokrata paviljonkia omien juhliensa viettoipaikaksi erillistä korvausta vastaan. Seuran nettisivuilta näkee varaustilanteen ja yhteystiedot. Edellä mainittu jäsenavain ei sovi paviljonkiin.

Kuuskarin saunat ovat kaikkien seuralaisten käytössä. Jos paviljongilla on yksityistilaus, saunat eivät ole yleisesti käytettävissä.

Muistathan muutenkin kunnioittaa vieraiden rauhaa ja yksityisyyttä. Saunoissa ei ole erillistä varausjärjestelmää joten saunojat ovat sopineet itselleen ajat tai saunoneet yhtä aikaa.

Pienemmässä saunassa on sähkökiuas. Aikakytintä kääntämällä saunasta saa hyvät löylyt n. 30 min. kuluttua. Maximi päälläoloaika on 4 tuntia. **Lämminvesivaraaja on aina päällä, siitä huolimatta säästä vettä, älä lotraa!**

Iso sauna on puulämmitteinen ja vaatii noin tunnin lämmityksen. Poista tuhkat pesästä aina ennen lämmityksen aloittamista. Tuhka-astia sijaitsee ulkona saunarakennuksen päädyssä. Puuvaja sijaitsee jollarannassa ja lukkoon sopii jäsenavain. **Varmista että seuraavalla saunojalla on polttopuuta valmiina saunalla.**

Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuonetilat lähtiessäsi. Jätä kaikki sisäovet auki tuuletuksen parantamiseksi. Varmista ulko-ovien lukitus. Tyhjtä pantilliset muovipullot sekä tölkit voi jättää paviijongin terassilla olevaan astiaan, josta seuramme juniorit hoitavat ne pois. Lasipullot ja roskat jokainen vie itse paikoitusalueella olevaan keräyspisteeseen.

Rannan junioripukuhuoneet on tarkoitettu varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa mennä vettävaluvana vaan märät varusteet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei myöskään säilytetä henkilökohtaisia tavaroita.

Veneet - Jollarannan slipillä olevat seuran omistamat optimistijollat ja kaksi Laseria ovat seuralaisten käytettävissä. Tarkempia tietoja veneiden käytöstä voi kysyä junioripäälliköltä. Seuran moottoriveneet eivät ole seuralaisten yleisessä käytössä ja tästäkin saa lisätietoa junioripäälliköltä. Seuran jäsenten kevytveneille osoitetaan paikat parkkipaikan laidalta nurmialueilta. Rannan suuleissa säilytetään vain erikseen sovittaessa tavaroita, pääpaino on seuran oman kaluston säilyttämisessä.

Nosturia käytetään pienten veneiden nostoon ja laskuun. Nosturin käyttö on sallittua

vain siihen perehdytetyille käyttäjille. Perehdytystä voi tiedustella juniori- ja kilpailutoimikuntien jäseniltä. Nosturilaituriin ei saa kiinnittyä. Tyhjtä trailerit on siirrettävä välittömästi pois nosturilta parkkipaikalle. Suulissa on apuväline helpottamaan trailerien siirtelyä. Jäsenen omien trailereiden pitkäaikainen säilytys Kuuskarin alueella on kielletty. Säilytyksestä telakalla voi sopia telakkamestarin kanssa.

Kuuskarin etelärannalla sijaitsevan **kotisataman** laituripaikat ovat ainoastaan paikkan lunastaneiden seuran jäsenten käytössä. Kotisatamasta vastaa satamamestari.

Saaren pohjoispuolen laiturit on tarkoitettu seuralaisten käyttöön kilpailuiden ja muiden tilaisuuksien yhteydessä. Laituripaikkoja ei vuokrata eikä niitä ole tarkoitettu pitkäaikaiseen veneiden säilytykseen. Pitkään pistolaituriin voi kiinnittyä tilapäisesti meren puolelle. Mantereen puoli pidetään tyhjänä kevytvenepurjehdukselle.

Talkoita järjestetään tarpeen mukaan. Ajankohdat ilmoitetaan nettisivuilla, lehti-ilmoituksin tai muilla keinoin. Jos jokin asia on epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä hoitamaan, niin ilmoita asiasta isännille. Yhteystiedot löytyvät saunarakennuksen ilmoitustaululla. Työkaluja ja joitain tarvikkeita löytyy varastosta, lukkoon sopii jäsenavain. **Palauta lainaamasi työkalut omille paikoilleen.**

Telakka

RPS:n telakka sijaitsee II-Petäjäksessä osoitteessa Petäjäksentie 198. Telakalla on venenosturi, mastonosturi, venesuulit, ulko-säilytystilat, mastonsäilytys-suuli, vesipiste, laiturit ja wc.

Telakka-alueella saa säilyttää vain seuraan rekisteröityjä veneitä.

Keväällä veneiden laskupäivät ovat perjantaisin ja maanantaisin. **Syksyiset nostopäivät** ovat lauantaan. Varauskirja nostoihin ja laskuihin on telakkatoimiston seinällä ole-

vassa laatikossa. Laskutus suoritetaan varauskirjan merkintöjen mukaan.

Telakka toimii talkootyöllä. Nosto- ja laskupäivinä nosturin kuljettaja ja hänen apulaisensa on talkoissa sinua varten. Muista ottaa veneesi telakointiin myös itsellesi kaksi apulaista. Lisäksi on huolehdittava, että telakointivarusteet ovat asianmukaisessa kunnossa.

Portti toimii samoilla periaatteilla kuin Kuuskarissa.

Paineilmakompressorია, jolla voi täyttää trailerin renkaat, säilytetään mastosuulissa. Suuliin sopii Koti-Vakasta lunastamasi jäsenavain.

Mastonosturi on tarkoitettu vain mastojen nostoihin. Suorita rikaus niin, että et turhaan pidä venettäsi rikausnosturin alla. Vie mastosi pois rikausalueelta mahdollisimman pikaisesti. Riisu purjeet, irrota puomi ja valmistele maston nosto ennen nosturin alle siirtymistä, sillä syksyllä on helposti ruuhkaa.

Mastosuulissa voit säilyttää mastoa, vaikka sinulla ei olisi suulipaikkaa. Pienet mastot laitetaan ylimmille telineille. Suulissa on taljat mastojen nostoa varten. Laita mastoon nimesi sekä yhteystietosi siirtojen ja vahinkojen varalta.

Telakan laiturit on tarkoitettu vain nostettavien ja laskettavien veneiden käyttöön. Veneet on siirrettävä laiturista ennen seuraavaa telakointipäivää. Nostoallas on pidettävä aina vapaana hätätapausten varalle - altaassa ei saa säilyttää veneitä.

Venepaikat ulkoalueella on varattava telakkamestarilta. Veneiden säilytyspukit ym. varusteet on telakoinnin välillä järjestettävä siististi kasoihin.

Sähköä saa käyttää vain sähkötyökalujen käyttämiseksi, ei veneen lämmittämiseen. Jos sinulla on tarvetta lämmittää venettä, ota yhteys telakkamestariin. Lisäsähkön käytöstä peritään erillinen maksu.

Venesuulit ovat osakkaiden käytössä. Niitä voidaan vuokrata myös eteenpäin seuran jäsenille. Tietoja mahdollisesti vapaista suuli-

paikoista saa telakkamestarilta. Samat säännöt pätevät niin suuleissa kuin ulkonakin.

Roskat on vietävä roskalaatikkoon.

Jätteet tulee kierrättää. Ongelmajätteet tulee toimittaa pelastusaseman vieressä olevaan konttiin tai Hevossuon jäteasemalle. Telakan jätteistä on tarkoitettu vain sellaiselle kaatopaikkajätteelle, jota ei voida kierrättää. Veneiden myrkkymaali on ongelmajätettä, joka on poistettaessa kerättävä talteen. Huolehdithan osaltasi, ettei telakalla tarvita kalliita maaperän puhdistusoperaatioita!

Hiekka- ja soodapuhallus telakan alueella on kielletty.

Ilmoitustaululla on ajankohtaista asiaa telakan toiminnasta. Taululle voi myös laittaa ilmoituksia myytävistä veneilytarvikkeista.

Mikäli veneen omistajalla on seuran maksu- ja hoitamatta, venettä ei nosteta tai lasketa.

VENEIDEN KATSASTUS

Suomen Purjehdus ja Veneily ry edellyttää jäsenseurojensa jäsenten veneiltä vuotuista katsastusta. Tämän vaatimuksen taustalla on asetus huvialusten lipuista 18.3.1983/292, jonka mukaan veneilyseuralla on oikeus käyttää virallista veneilyseuran logolla varustettua Suomen lipuksi vahvistettua lippua. Tämän oikeuden ehtona on, että seura valvoo lipun käyttöä ja veneellä on seuran antama todistus oikeudesta käyttää lippua. Tällainen todistus on venetodistus, jonka voimassaolo edellyttää vuotuista katsastusta.

Katsastusluokkia on neljä: vaativin eli luokka 1 avomeriolosuhteisiin pitkille matkoille tarkoitettuille veneille, luokka 2 meriolosuhteisiin rannikkojen läheisyydessä, luokka 3 saaristolosuhteisiin ja sisävesistöihin sekä luokka 4 suojaisille vesialueille. Katsastusvaatimukset koskevat sekä veneen rakennetta että varustelua. Suomen purjehdus ja veneily ry:n nettisivuilta löytyy tarkempia tietoja katsastuksesta, luokista ja varusteista. Katsastussäännöt päivitetään vuosittain.

Katsastus on joko viiden vuoden välein suoritettu peruskatsastus tai väli vuosina suoritettava vuosikatsastus. Peruskatsastus käsittää sekä ns. runkokatsastuksen että yksityiskohtaisen varustelukatsastuksen. Vuosikatsastuksessa todetaan veneen kunnan olevan edellisen peruskatsastuksen tasolla tai vaadittujen korjausten tulleen hoidetuksi.

Seuran rekisteriin ensimmäistä kertaa tulevalle veneelle suoritetaan aina peruskatsastus riippumatta siitä, onko kyseessä uusi tai käytetty vene tai omistajana uusi tai vanha jäsen. Samoin omistajan vaihtuessa suoritetaan aina peruskatsastus.

Kannustimena katsastukselle on – paitsi sitä seuraava seuran lipun käyttöoikeus ja oikeus kiinnittyä kotisatamaan sekä telakoida vene seuran telakka-alueelle – myös usean vakuutusyhtiön antama katsastuslennus vakuutusmaksuun.

Seuran nettisivuilla ilmoitetaan katsastusajankohdat ja paikka sekä katsastajien nimet yhteystietoineen. Uusi jäsen voi halutessaan ottaa yhteyttä johonkin katsastajaan saadakseen lisätietoa asiasta.

Äijänkari

Saaritukikohta Äijänkari sijaitsee Uudenkaupungin saaristossa Kuusiston saaren länsireunalla olevassa niemessä. Matkaa Lyökin vanhalta luotsiasemalta etelään on noin 2 meripeninkulmaa. Venelaiturit ovat niemen itäpuolella ja ne ovat suojaisia kaikilla tuulilla paitsi pohjois-koillisella tuulella. Pitkässä rannan suuntaisessa laiturissa on vettä yli 2 metriä ja poijukiinnitys veneille. Kiinteän laiturin edessä vettä on vähemmän. Aallonvaimennuslaiturissa on rannan päässä matalampaa. Laitureissa on tilaa yli kahdellekymmenelle veneelle. Rantauduttaessa on varottava sataman itäreunalla olevaa matalaa, joka on merkitty kahdella reimarilla.

Saaren lukkoihin sopii seuran jäsenavain.

Sauna- ja satamaohjeet löytyvät saunan seinältä. **Äijänkarin isännät** pitävät saaren kunnossa talkoilla yhdessä seuran jäsenistön kanssa. Saaren isäntien yhteystiedot ovat nettisivuilla ja saunan seinällä. Jos saareissa on jokin asia epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä korjaamaan, ilmoita asiasta isännille.

Vieraskirja on saunan takkatuvassa. Kirjoitathan siihen veneen ja miehistön nimet sekä tietysti muutaman rivin kokemuksistasi saareissa. **Saunan varauskirja** on myös takkatuvassa. Saunomisaikaa voi varata enimmillään yhden tunnin venekuntaa kohden. Ruuhka-aikoina (viikonloppuisin) on hyvä jättää tyhjäksi miesten ja naisten sauna-ajat (19–22). Sauna sekä pesu- ja pukuhuone ovat saunavuorolaisten käytössä varauskirjan mukaisen ajan.

Sauna on saaren länsirannalla. Saunaan tulee sähköpumpulla merivettä ja kaivos- ta makeaa vettä. Kaivon vesi on ensin pumpattava ”vesitorniin”, jossa on suodattimet poistamassa vedestä epäpuhtauksia. Käytä kiukaalle ja vesipataan vain makeaa vettä ruostumisen vähentämiseksi. Polttopuita on saunarakennuksen pohjoispäädyn puuvassassa tai itärannan puukatoksessa. Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuonetilat lähtiessäsi. Huolehdi, että seuraavalla saunojalla on vettä vesitornissa ja polttopuita pilkottuna. Saunan vieressä oleva puucee on tarkoitettu ainoastaan saunavuoron varanneen venekunnan käyttöön. Toinen puucee sijaitsee lähellä laitureita ylärinteessä.

Kulkiessasi saareissa käytäthän vanhoja polkuja, sillä saaren luonto on hyvin haavoittuvaista. Keväisin on linnoille annettava pesimärauha ja vältettävä liikkumista rannoilla. Naapurin maat katkaisevat purjehdusseuralaisten yhteyden muuhun saareen. Älä kulje naapurin tontin läpi vaan käytä soutuvenettä siirtymiseen. Seuran **soutuvene** on kaikkien käytössä. Käytön jälkeen vedä vene riittävän ylös maihin.

Tilapäisessä katoksessa voit valmistaa ruoat grillissä. Varakaasupullo on maakellarissa. Ilmoitathan isännille kun kaasupullo on tyhjä.

Seuran lippu nostetaan salkoon saareen saavuttaessa ja lasketaan lähtiessä noudattaen Suomen lipun liputusohjeita. Seuran viiri pidetään muina aikoina tangossa purjehduskauden ajan.

Puuceetä käytäessä muista laittaa säiliöön turvetta. Omatoiminen kävijä voi myös tyhjentää puuceen jäteastian kompostiin.

Komposti on saarella puuceen vieressä. Kompostiin voi viedä kaikki maatuvat jätteet mm. kahvinpurut ja ruuanlopun. Muut **jätteet** jokainen veneilijä vie pois saaresta itse.

Sähköä Äijänkarissa riittää valaistukseen ja veneiden akkulaturien lataukseen laiturilla. Veneen lämmittämiseen sähkö ei riitä.

Muu toiminta

RAUMAN PURJEHDUSSEURAN NAISET

RPS:n naistoimikunta on toiminut aktiivisesti jo 40 vuotta ja tukenut erityisesti junioreita mm. stipendein. Vuosittain naiset ovat järjestäneet erilaisia tapahtumia niin virkistytymisen kuin varainhankinnan puitteissa. Toimintaa motivoi mukava yhdessäolo samanhenkisten naisten parissa – tervetuloa mukaan!

JUNIORITOIMINTA

Rauman Purjehdusseuran junioreiden toiminnan pääpaino on kesäkaudessa. Touko-kesäkuussa Kuuskarissa toimii optikoulu maanantaisin klo 18-20. Jollakoulussa harjoitellaan purjehduksen perusteita. Jatkoryhmät toimivat tiistai-iltaisain ja valmentaja on tarvittaessa ohjaamassa kilparyhmää. Talvella pyritään järjestämään erilaista toimintaa. Tietoa näistä saa Länsi-Suomen seurapalstalta, seuran nettisivuilta sekä junnujen sähköpostilistalta.

RPS:n jollat ovat jäsenten käytettävissä. Luvan purjehduksille saa käytyään seuran optikoulun tai purjehduskoulun. Vanhempien läsnäolo omalla ajalla tapahtuvien purjehdusten aikana on suotavaa. Omalla ajalla tapahtuvat purjehdukset tehdään omalla vastuulla. Moottoriveneet ovat käytettävissä vain erikseen sovittaessa.

Seuran jäsenavain sopii myös juniorisuu-leihin. Jos vanhemmat eivät ole jäseniä/avaimenomistajia, avaimen voi lainata juniorivastaavalta noin päivää ennen tarvetta. Omia avaimia juniorit eivät voi lunastaa.

Rannan pukuhuoneet ovat tarkoitettu varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa mennä vettävaluvana vaan määrät varusteet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei myöskään säilytetä omia tavaroita.

KILPAILUTOIMINTA

RPS on urheiluseura, joten tärkeänä painopisteenä on purjehduskilpailujen järjestäminen. Seura järjestää vuosittain yli 10 purjehduskilpailua kölivenneille. Kilpaileminen seuran sisäisissä kilpailuissa on oiva tapa kehittää ja kasvattaa omaa purjehdustaitoa sekä -kokemusta.

Juniori- ja kevytvenepurjehtijoille järjestetään valmennusta tarpeen mukaan.

MATKAPURJEHDUS

Seuran yhteisillä eskaadereilla on ollut pieni tauko ja perinnettä on tarkoitus elvyttää. Aiempina vuosina matkat ovat suuntautuneet Ruotsiin, Baltiaan, Saimaalle ja Ahvenanmaalle. Joinakin vuosina eskaaderin sijaan sovitaan yhteisiä tapaamispaikkoja. Ota yhteyttä johtokuntaan mikäli sinulla on halua olla mukana järjestämässä tällaista toimintaa ja esimerkiksi ideoita kohteista tai reiteistä.

KOULUTUSTOIMINTA

RPS järjestää koulutustapahtumia yhdessä eri alojen asiantuntijoiden kanssa. Tarkoituk-

sena on lisätä veneilytaitoja ja -turvallisuutta. Kurssin aihepiiri voi olla myös rennommin vaikkapa veneruuan parista. Tarkemmat tiedot ilmoitetaan seuran nettisivuilla ja sanomalehti Länsi-Suomessa. Jos olet kiinnostunut järjestämään koulutustoimintaa, ota yhteyttä koulutuspäällikköön.

SEURAN JUHLAT

Talven huipputapahtuma on **Talvseilaus**, jossa jaetaan osa edeltävän purjehduskauden palkinnoista. Juhlassa pukeudutaan yleensä tummaan pukuun, ellei kutsussa toisin mainita. Usein Talvseilauksessa on jokin teema, joka näkyy niin juhlijoiden pukeutumisessa kuin ruokapöydässä.

Helmi-maaliskuussa on **Kuuskarin talvipäivä**, johon kuuluu erilaista ulkoilullista ohjelmaa lapsille ja aikuisille. Tarjolla on syötävää ja juotavaa erillistä korvausta vastaan.

Purjehduskausi avataan keväällä **lipunnostolla** ja päätetään **syksyllä lipunlaskuun** Kuuskarin paviljongilla. Lipunnostossa kerrotaan tulevan kauden tapahtumista ja teemoista. Lipunlaskussa jaetaan purjehduskauden palkinnot. Juhlallisen tunnelman lisäksi tarjolla on kahvia ja kakkua.

Purjehduskilpailuiden yhteydessä pidetään erilaisia epävirallisia tapahtumia.

Myös juhlista kerrotaan nettisivuilla ja Länsi-Suomessa.

Seuran maksut vuonna 2021

JÄSEN- JA LIITTYMISMAKSUT

Vuosittainen jäsenmaksu

Seniori	60 €
Puoliso	30 €
Nuoriso (18–23v)	25 €
Juniori (alle 18v)	25 €

Vapaaajasen maksaa kulloinkin SPV:n liittomaksun, tällä hetkellä 12,5 €.

Vapaaajasyntymäpäivä voi anoa vapaamuotoisella kirjallisella hakemuksella johtokunnalta kun on täyttänyt 65v ja ollut seuran jäsen vähintään 30 vuotta.

Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksuista.

Liittymismaksu

Seniori	600 €
Puoliso	0 €
Nuoriso	250 €
Juniori	25 €

TELAKKAMAKSUT

Veneiden nostot/laskut

0–2,9 t	60 €
3–5,9 t	85 €
6–12 t	110 €

Oman kuljetuksen tai trailerin käytöstä annetaan 10 €:n alennus. Vain yksi alennus nostoa/laskua kohden.

Veneiden säilytys

Ulkosäilytys	100 €
Suuli 11 m	200 €
Suuli 13 m	250 €
Suuli 15 m	300 €

Seuran omistamien
suulipaikkojen vuokra 400 €
Hälytysmaksu vuokravapauden piirissä
olevissa suuleissa 25 €

Ulkosäilytys- ja suulipaikkaan sisältyy sähköä
100 kWh/vuosi, ei sisällä lämmitystä. Ylime-
nevä osuus laskutetaan kulutuksen mukaan.

Rakennustilan vuokra

Rakennustila 1/1 200 €/kk
Rakennustila 1/2 100 €/kk

Kesäkuukausilta kesä-elokuu alennus 50 %.
Sähkö laskutetaan kulutuksen mukaan.

VENEMAKSU

Seuran rekisterissä olevista moottori- ja purje-
veneistä peritään venemaksu joka on suuruu-
deltaan 40 €. Venemaksuun sisältyy veneen
katsastus.

KOTISATAMAN LAITURIVUOKRAT

86,50 € / leveysmetri / kausi

Seuran myytävät tuotteet

Koti-Vakka (Kauppakatu 9, Rauma):

- Veneen perälippu (seuran lippu),
koot 44x72, 55x90, 66x108, 80x131
- Veneenomistajan viiri
- Kravatti
- Klubimerkki

RPS:n naiset:

- Solmioneula
- Kokardi
- Kaulakoru
- Pinssi

ARK TAKALA OY

Asiakaslähtöistä arkkitehtuuria jo vuodesta 1992

office@arktakala.fi

www.arktakala.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Tuoreen purjehdusseuralaisen tervehdys

Ensikosketukseni Rauman Purjehdusseuraan tapahtui noin kolmekymmentä vuotta sitten, kun vanhempieni kanssa kävimme avoimessa (mahdollisesti Rauman Seurakunnan järjestämässä) tilaisuudessa Kuuskarin paviljongissa. Muistan jo tuolloin ihastelleeni sekä itse rakennusta että sieltä avautuvaa maisemaa, ja sama toistui myöhemmin, kun Pujo kuljetti Kuuskarin ohi leirille Karvattiin.

Omassa lapsuudessani veneilyt rajoittuivat lähinnä mökkirannassa souteluun. Ensimmäiselle purjehdukselle - ja samalla vierailulle Äijänkariin - päädyin vasta kesällä 2006, kun Teppo Innola vei tuoreen miniäkokelaan Santa Cecilialla saaristoon. Melko kovasta merenkäynnistä huolimatta se oli sitä kuuluisaa rakkautta ensipurjehduksella, ja sillä tiellä ollaan edelleen.

Näiden viidentoista kesän aikana olemme vaihtelevilla kokoonpanoilla tehneet lyhyitä ja vähän pidempiäkin purjehduksia saaristoon. Viime vuosina perintöpurjehdusesta huolehtiessa olemme päässeet tutustumaan purjehduksen ilojen lisäksi myös veneen huoltotöihin. Purjehdustaitojen osalta olen

edelleen täysi noviisi, vaikka navigointiin tuli muutama vuosi sitten perehdyttyä saaristolai-vurikurssilla. Tekemällä tietysti oppii, joten joka kesä olen purjehduksenkin suhteen hieman viisaampi. Myös jälkikasvu viihtyy veneellä ja saaristossa, ja viikon purjehdusreissu sujuu jo ilman suurempia kummelluksia.

Purjehdusseuran toimintaa on jo jonkin aikaa tullut seurattua sivusta, ja viime vuoden lopulla viimein liityimme itsekin seuran jäseniksi. Koronarajoituksista johtuen emme ole vielä päässeet osallistumaan seuran toimintaan, mutta aloitan nyt seaurani hyppäämällä Ahtiaisen päätoimittajan saappaisiin. Ahtiaisen arkistoja lukiessa onkin tullut opittua yhtä jos toista seuran toiminnasta ja historiasta. Toivottavasti tulevana kesänä pääsemme itsekin mukaan seuran tapahtumiin ja nauttimaan Äijänkarin lölyistä!

Leppoisaa purjehduskesää toivottaen,

*Johanna Innola
Ahtiaisen päätoimittaja*

Kesän

**VENERETKILLE
KÄTEVÄSTI
MUKAAN!**

Laitilan
WIRVOITUSJUOMATEHDAS

LAITILAN

Kukko

**PILS & LAGER
ALKOHOLITON
6 x 33 cl**

**JUOMISTA PARHAAT
– TUULEN JA AURINGON VOIMALLA!**

KILPAPURJEHDUS

Finn Gold Cup 2019

Finnjollien maailmanmestaruuskilpailut eli Finn Gold Cup purjehdittiin vuonna 2019 Australian Melbournissa. Poikkeuksellinen vuosi 2020 toi katkoksen myös tähän yhtäjaksoisesti vuodesta 1956 purjehdittuun kilpailuun.

Melbournen MM-kisat olivat minulle viidennet MM-kisat Finnjollissa. Olen osallistunut kisoihin Tallinnassa (2013), Santanderissa (2014), Takapunassa (2015), Bala-tonföldvárissa (2017) ja nyt Melbournissa (2019). Ulkomailla purjehduskilpailuun osal-

listuminen on melko samanlaista kuin osallistuminen kilpailuun Suomessa, mutta jos kisoissa haluaa purjehtia omalla veneellä, osallistuminen vaatii sijainnista riippuen erinäistä logistiikkaa.

Tallinnan MM-kisoihin matka oli helppo: laivalla vaan Suomenlahden yli ja kisoihin. Espanjan Santanderiin vene kulki Finnlinesin sponsoroimalla rahtilaivakyydillä Rauman satamasta Santanderin satamaan. Uuden-Seelannin Takapunassa vuokrasin veneen, joten logistiikan osalta vaadittiin vain

Neljännän purjehduspäivän ensimmäinen lähtö

Kuva: Robert Deaves

Veneet lähdössä Suomesta Australiaan

Veneet konttiin ja kohti Suomea

reilut 30 tuntia lentämistä ja purjeet matkalaukussa. Unkarin Balatonjärvelle vene matkasi ensin Finnlinesin laivalla Rostockiin ja sieltä auton perässä noin 1500 kilometrin matkan Balatonille.

Melbournen kisoihin ajattelin ensin vuokrata veneen, mutta kun niitä ei ollut saatavilla, oma vene piti lähettää Australiaan. Vaihtoehdot veneen lähetykselle olivat lento-rahti tai merirahti. Mikäli kisoihin olisi mennyt vain minun veneeni, olisi se kannattanut lähettää lentorahtina. Kisoihin lähti Suomesta kuitenkin myös Oskari Muhosen ja Walteri

Moision veneet, joten konttirahti oli järkevämpi valinta. Veneiden matka Australiaan kesti noin kaksi ja puoli kuukautta eikä ollut ihan mutkatonta. Alun perin veneiden piti olla

Veneet valmiina kisoihin Royal Brighton yacht clubilla

perillä jo joulukuun alussa, mutta kontti myöhästyi kaikista vaihtosatamista ja joutui Melbourne'ssa vielä quarantine checkiin. Siellä kontti tyhjennettiin ja tutkittiin, että siellä ei ollut mitään eloperäistä, joka saattaisi vahingoittaa Australian ekosysteemiä. Veneet saatiin kuitenkin kontista hienosti päivää ennen kisojen alkua, eli ihan nappiin meni.

Kovatasoinen kisa ja paahtavaa hellettä

Melbourne'ssa kilpailut purjehdittiin Port Phillip Bay -nimisellä sisälahdella, joka on noin 40 kilometriä halkaisijaltaan eli vähän Lahdenaukeaa suurempi. Tunnetusti Melbourne'ssa pitäisi tuulla kovaa ja olla kuuma. Viikon mittaiseen kisaan mahtui paljon erilaisia olosuhteita. Pääasiassa kisojen aikana tuuli oli suhteellisen kevyttä, noin 6-8 m/s ja lämpöä riitti. Parhaimpana päivänä lämpömittari kipusi varjossa yli 40 asteeseen. Kisassa oli mukana yhteensä 60 purjehtijaa, joista noin 30 tekee Finnjolla-purjehdusta työkseen ja tähtää olympialaisiin. Taso kilpailuissa oli siis melko kova.

Ensimmäiset pari kisapäivää sujuivat kohutuillisesti ja sijoituksissa olin noin 45:s. Kolmas kisapäivä meni tuulen odotteluun ja

auringolta pakoiluun, kun lämpömittari kohosi yli 40 asteeseen. Neljäntenä kisapäivänä ennuste lupasi 8–10 m/s tuulta ja +35 astetta lämpöä ja luvassa oli kolme lähtöä. Kun tuulee yli 5 m/s, Finnjollassa on "vapaapumppaus" eli veneessä saa tehdä mitä vain, että se kulkisi kovempaa. Tämä tarkoittaa sitä, että myötätuulella venettä keinutetaan ja purjetta vedetään niin paljon kuin jaksaa. Vapaapumppaus on missä tahansa olosuhteissa erittäin raskasta, ja riittävä energian ja nesteen saaminen on tärkeää, jotta pystyy purjehtimaan. Vettä ja urheilujuomaa meni kolmen lähdön aikana yhteensä kahdeksan litraa ja "kusella" ei tarvinnut käydä kertakaan, joten olisi pitänyt juoda vielä enemmän. Kaaduin kahdessa päivän lähdöistä ja sijoitukset olivat sijan 50 paikkeilla.

Viidentenä kisapäivänä lämpötila kohosi taas yli 40 asteeseen, tuulta oli noin 6–7 m/s ja vesi oli +28 astetta. Ihan mukavat purjehdusolosuhteet kolmelle lähdölle. Tämä oli tuloksellisesti minulle paras päivä. Pari kertaa olin kymmenen parhaan joukossa ja ylämerkillä samaan aikaan kilpailun voittaneen Josh Juniorin kanssa, mutta näillä huippukisajilla vapaapumppaustekniikka ja kunto ovat

Jokaisen päivän päätteeksi
käytiin pursiseuran saunassa
Oskari Muhosen kanssa

Viimeisen päivän
tuuli ja aallokko oli
kovaa

Kuva: Robert Deaves

vähän eri tasolla kuin minulla, joten alamerkillä olinkin taas noin sijalla 40.

Viimeisenä kisapäivänä purjehtijat jaettiin kahteen lähtöön: Medal Raceen pääsi 10 parasta ja loput menivät Final Raceen. Viimeisen päivän olosuhteet olivat huomattavasti kovemmat: tuuli oli 12–14 m/s, aallokko oli myös kohtuullisen iso ja lämpötila kohosi noin 30 asteeseen. Final Race sujui minulta erinomaisesti viimeiseen lenssiin asti ja olin

ylämerkillä vielä viiden-tenä, mutta kaaduini viimeisellä lenssillä kahdesti, joten maalissa olin vasta 35:s. Kilpailun lopputuloksissa olin sijalla 47.

Kisojen jälkeen veneet piti pestä ja kuivata hyvin, koska matka kotiin kesti reilut kaksi kuukautta. Kotimatalle konttiin pakattiin myös Oskari Muhosen ja Tapio Nirkon veneet, jotka olivat tulleet Melbourneen suoraan Tokiosta. Veneiden pakkauksen jälkeen jatkoimme perhelomaa Ausseissa reilut pari viikkoa kiertäen Melbournen ympäristöä ja Sydneyä. Molempia kohteita voin suositella, erityisesti Sydneyn ilotulitusta vuoden vaihtuessa.

Jesse Kylänpää

Toisen purjehduspäivän viimeinen lähtö

Kuva: Robert Deaves

Tokka-Lotalla Atlantin yli

Syyskuinen ilta Las Palmasissa oli lämmin ja pimeä, mutta sisälsi poikkeuksellisen jännittävän, odottavan, innostavan ja ehkä hie-man pelottavankin tunnelman. Olimme juuri seilanneet Naantalın Sinisten omistaman S/Y Tokka-Lotta II:n Lissabonista Porto Santon ja Teneriffan kautta Gran Ganarian Las Palmasiin ja viettäneet viimeistä iltaa miehistön kanssa paikallisessa tapas -ravintolassa. Illallisen päätteeksi olimme päättäneet tarttua haasteeseen palata kahden kuukauden päästä uudelleen Las Palmasiin ja lähteä Tokka-Lotalla yli Atlantin. Matka kohti "uutta maailmaa" tehtäisiin ARC 2019 -kilpailussa vuosisatoja käytettyä vanhaa purjehdusreittiä pitkin, joka kulkee Las Palmasista St. Lucian saarelle.

Voikin todeta, että meidän ylityksemme alkoi jo tuona iltana. Muutamat jäljellä olevat päivät teimme valmisteluja ja huoltotoimenpiteitä Las Palmasin satamassa, kunnes lensimme välillä takaisin Suomeen. Korvaa-

mattomaksi avuksi saimme alusta alkaen meidän kaikkien tunteman Kalle "Popi" Saari-sen, joka järjesteli syyskuukausien aikana jos jonkinlaisia asioita Las Palmasissa. Kun meitä starttipäivänä oli veneessä kahdeksan miehistön jäsentä, voidaan sanoa yhdeksännen jäsenen olleen Kalle. Niin iso ja merkittävä apu hän meille oli. Ei pidä myöskään unohtaa Kallen kulttuurikierrosta Las Palmasissa tai tutustuttamista paikalliseen kahvilakulttuuriin ja "Veteraanoon", jota raumalaisittain voitaisiin kutsua myös paikalliseksi kaffeplöröksi.

Tokka-Lotta jäi siis syyskuun puolivälissä odottamaan marraskuun loppupuolella tapahtuvaa ARC-starttia. Valmistelut sen sijaan jatkuivat tiiviinä myös Suomen päässä, ja miehistö valmistautui keskenään tulevaan ylitykseen. Jokaiselle meidän kahdeksanhenkisestä miehistöstä annettiin oma osa-alue, jota valmistella ja johon liittyen tulisi varata tarpeita Tokka-Lotalle. Atte vastasi konepuolen teknisistä asioista ja Matti puolestaan

sai vastuulleen kansipuolen turvallisuuden (pl. lääkintä) sekä toisen merivahdin vahtipäällikkyuden.

Kaikki miehistön jäsenet olivat lähdön hetkellä alle 30-vuotiaita ja ensikertalaisia Atlantin ylittämässä. Lisäjännitystä valmisteluihin toi se, että iso osa miehistöstä oli täysin uusia tuttavuuksia meille molemmille: Matti ei ollut Atten lisäksi tavannut miehistöstä aiemmin kuin Eeron ja Nikon. Kaikki muut ylittäjät kippari mukaan lukien olivat vieraita.

Meripartiolaisuus loi kuitenkin yhdistävän siteen ja luottamus porukkaan oli hyvin vahva. Kaikki miehistön jäsenet olivat käyneet meripartion koulutuspolun kippariksi asti ja jakoivat tiettyjen tärkeiden asioiden suhteen samat periaatteet. Siksi oli helppo luottaa miehistön jäsenten turvallisuus- ja varautumistason olevan korkealla eikä tästä ollut epäilystä myöskään lähdön hetkellä. Ja olihan projekti aloitettu Naantalın Sinisissä jo pari vuotta aiemmin kunnostamalla Tokka-Lotta perinpohjaisesti sekä kolsultuomalla aiempia valtamერიpurjehtijoita valmistautumisen ja varautumisen osalta.

Ensimmäiset päivät valtamereellä

Las Palmasiin saapumisen jälkeinen kiire ja valmistelujen tohina katkesivat nopeasti ja lähtö tuli yllättäen. Lähdön seremoniallisuudet ja kannustushuudot rannalta olivat maaelämän sykkeen viimeisiä kiinnekohtia. Ne piristivät ja lisäsivät luottamusta matkaamme. Omillaan olon ja riippumattomuuden tunne valtasi meidät kuitenkin varsin pian lähimpien veneiden siirtyessä yhä kauemmas horisonttiin. Olimme todella merellä, omien kykyjemme ja toistemme varassa. Se oli uljas, mutta vähän vatsanpohjaa kouraiseva ajatus.

Ensimmäiset vuorokaudet koettelivat miehistön kuntoa. Kanarian saarilta Afrikan ran-

WC-pumpun korjaustyö käynnissä.

Kuva: Niko Lintamo

nikolle asti vallitsee yleensä navakan tuulen vyöhyke, ja keskituuli ensimmäisinä vuorokausina oli 15–20 solmua. Aalokkokaan ei ollut vielä kovin "valtamერიmäistä", vaan kulku oli röykkytävää. Meripahoinvointia esiintyi, ja totutelimme edelleen ruuanvalmistukseen, vahtijärjestelyyn ja muihin käytännön asioihin. Vahtijärjestelymme oli 6+6+4+4+4, eli yö jaettiin kahteen kuuden tunnin ja päivä kolmeen neljän tunnin mittaiseen osaan. Purjehdimme kahdessa vahdissa: vuorooin tuli valvottavaksi joko alku- tai loppuosa yöstä. Kohtasimme myös jonkin verran teknisiä haasteita, sillä kaikkia korjaustöitä ei ollut ehditty saattaa loppuun ennen lähtöä. Korjaustiimi Niko & Atte työskentelivät ahkerasti. Uskon, että tässä vaiheessa oli kaikilla pieni pelko jaksammeko loppuun asti, jos purjehdus on fyysisesti näin kuluttavaa. Taitettavana oli kuitenkin vielä paljon maleja.

Kuva: Eero Koivusalo

Matti navigoi

Kuitenkin jo varsin pian lähdön jälkeen purjehtiessa alkoi tulla lumoavia hetkiä, joista tunnistimme, että olemme tekemässä jotakin täysin tavallisuudesta poikkeavaa. Ensimmäisenä näistä huomasimme ehkä yötaivaan. Sen syvä tummuus yhdistettynä tähtien uskomattoman kirkkaaseen, johdattavaan loisteseen oli uutta ja paljon voimakkaampaa kuin pohjoisilla vesillä. Tähtitaivas

meressä ja tuikehtiva eläinplankton vanavedessämme pysäyttivät ajattelemaan suurta ja syvää merta, jonka laineilla olimme. Tapasimme myös meren eläimistöä, joista erityisesti delfiinit olivat seuranamme, suurempina ja pienempinä parvina, oikeastaan koko itäisen Atlantin matkan. Tutustuimme myös lentokaloihin, ajoittain ihan haitaksi asti. Mieleen jäi salongin luukusta sisään lentäneen lentokalan lätkytys pentterin lattiakarnereita vasten, sekä se pistävä kalanhaju, joka näistä vieraista jäi.

Atten mieleen on jäänyt yövahtiin nousu salongin alapunkasta puolilta öin ehkä toisena tai kolmantena yönä. Kaikki vaikutti unenpöpperöisiin aisteihin tavalliselta matkapurjehdukselta Itämerellä. Myös lepovahdin aikaiset unikuvat olivat sijoittuneet Saaris-tomerelle. Nopea vilkaisu karttaan muljautti kuitenkin sisuksia. Lähin mannermaa oli Ahvenanmaan sijaan Mauritania ja todellisuus palasi mieleen hujauksessa.

Muutaman vuorokauden jälkeen arki alkoi asettua radalleen. Myös miehistön pahoinvointi hellitti. Kaikki alkoivat kotiutua alukseen, kun alun jännitys lientyi ja luottamus

Merieläimiä

Kuva: Matti Häulero

Kippari-Juuso ja tonnikala!

omaan pärjäämiseen valtamerellä lisäänty. Ruokailut, taloustyöt, veneen korjailu ja lepo rytmittivät arkea sekä toivat turvallisuutta ja tuttuutta tekemiseen. Atten henkinen vahdinelämä alkoi rakentua entistä enemmän yövahteihin ajoittuneiden, monipolvisten keskustelujemme ympärille. Tutustuimme toisiimme ja toistemme ajatuksiin perusteellisesti. Harvoin arjessa on riittävästi aikaa kuunnella toisen näkemyksiä niin kunnolla, että ymmärtäisi ajatuksia edes lähes täysin. Meillä sitä oli.

Kap Verde ja "point of no return"

Kap Verden lähestyessä tuuli alkoi tyyntyä. Afrikan rannikon kovan tuulen vyöhyke oli jäänyt taakse emmekä olleet vielä saapuneet koillispassaatituulten alueelle. ARC-kilpailun sääntöjen mukaisesti käytimme muutamia lyhyitä jaksoja konetta. Saimme myös kalaa: pyydystimme tonnikalan, josta valmistettiin koko miehistölle mainio ateria.

Uutena käänteenä tuli tässä vaiheessa yhden miehistön jäsenen sairastuminen. Yllättävä ja vakavanolainen kuumetauti sai meidät harkitsemaan välipysähdystä Kap Verdellä. Ohitimme Verden läheltä, noin 100

Kuva: Matti Hautero

Artun pitämä tulostilaisuus käynnissä

Kuva: Eero Koivusalo

Päivällishetken onnea

mailin etäisyydeltä. Mahdollisuus poikkeamiseen olisi siis ollut, mutta se olisi tarkoittanut kilpailun keskeytymistä. Uutta pysähdyspaikkaa ja mahdollisuutta sairaanhoitoon ei olisi ennen Atlantin toista puolta. Lääkärimme Laura konsultoi satelliittipuhelimen välityksellä suomalaista erikoislääkäriä, ja ratkaisuvaihtoehtoja tilanteeseen pohdittiin. Lopulta tehtiin päätös jatkaa matkaa kohti länttä, joten mahdollisuuksia pysähdyksiin ei enää olisi.

Päätös selkiytti kaikkien olotilaa. Nyt mahdollisuuksia ja tavoitteita oli vain yksi: suoraan yli. Myös passaatituulet alkoivat puhallella ensimmäisiä henkäyksiään ja purjehdus alkoi sujua. Käytimme paljon spinaakkia, ja matka taittui oikeaan suuntaan vauhdilla. Mieliala kohosi. Pysyäksemme "aurinkoajassa" matkan edetessä länteen, otimme käytännöksi kääntää vahtikiertoamme eteenpäin tunnilta aina 15 pituustasteen välein. Ylitimme matkalamme neljä aikavyöhykettä.

Matin syntymäpäivän juhlintaa

Päivällishetkestä yövahdin alussa alkoi tulla vuorokauden kohokohtia. Silloin koko miehistö oli koolla ja yleensä siihen oli valmistettu päivän paras ateria jälkiruokineen. Vuorokauden kokemukset ja kaskut vaihdettiin sekä seurattiin auringon laskua edessä olevaan läntiseen Atlantiin. Pienestä päivittäisestä "sundowner" -rommiannoksesta päivällisen yhteydessä tuli osa meidän omaa merimieskulttuuriamme. Yhdessäolon tunne oli hyvä ja lämmin. Myös sairastuneen tila koheni ja muun miehistön huoli sen myötä laantui.

Päivittäisiksi huveiksi muotoutuivat myös Artun iltapäivisin järjestämät tulostilaisuudet. Satelliittipuhelimitse saimme päivittäin tiedot kilpailuluokkamme veneiden sijainneista, nopeuksista ja suunnista. Tulostilaisuutta varten tämä data siirrettiin ruutupaperille laadittuun koordinaatistoon. Tilaisuudessa esiteltiin kilpailutilanne, tarkasteltiin tuuliennusteita ja laadittiin tulevaa purjehdustaktiikkaa.

Juhlatunnelmaa ja maaliin pääsyn odotusta

Atlantin keskielänteelle tullessa lämpötila alkoi nousta: meriveden lämpötila oli kiivennyt Kanarian 23 Celcius-asteesta 25 astee-

seen. Öisin tarkeni jo hyvin ilman takkia. Myös aurinko oli päiväsaikaan yhä polttavampi ja virittelimme aurinkosuojaan ruorisitlootan ylle. Pasaatituulet puhalsivat yhä kovemmin, 15–20 solmun nopeudella, ja aallonkorkeus kohosi noin 3–4,5 metriin. Suoraan myötäiseen ajaminen alkoi käydä vaaralliseksi jippivaaran vuoksi. Tästä syystä jouduimme "leikkaamaan" paljon ja vaihdoimme halssia usein. Myös spinaakkerin käyttö lopetettiin tuulen friskattua.

1500:n purjehditun mailin kohdalla saimme satelliittipuhelimitse uutisia Suomesta. Ajallisesti tämä ajoittui joulukuun neljännelle päivälle. Kuulimme Suomen hallituksen kaatuneen ja saimme ensitiedon myös Kiinassa leviävästä virusepidemiasta, koronasta. Tässä "puolimatkan krouvissa" veisasimme raumalaisvoimin merimiesveisun "Ulos maailmaha viä". Tuntui mukavalta olla kuin entisajan raumalaiset merimiehet, "mailma ääres", mutta siellä kuin kotonaan.

Matkallemme sattui myös juhlapäiviä. Olimme lähteneet Las Palmasista 24.11. ja Suomen itsenäisyyspäivänä 6.12. olimme taittaneet matkaa hieman alle kaksi viikkoa. Itsenäisyyspäivän erikoisohjelmalla kuun-

telimme etukäteen tallennetun Tuntematon Sotilas -kuunnelman. Naantalin Sinisen ansiotuneille johtajille, eli Eerolle ja Lauralle, jaettiin partiopiiriin ansiomerkit juhlapuheiden saatteluina. Itsenäisyyspäiväksi oli valmistettu myös juhla-ateria, jonka nauttimista sääolot kuitenkin haittasivat. Läntisellä Atlantilla esiintyy ns. "squalleja" eli pystysuuntaisia voimakkaita ilmavirtauksia, joiden yhteydessä esiintyy kovia sateita ja äkillisiä, paikallisia, kovia tuulia. Tällainen "squalli" sattui juuri juhla-aterian nauttimisaikaan ja suuri osa pihveistä ja lohkopurunoista päättyi sen myötä pilssiin. Kannella otettiin suihkut, sillä vettä tuli uskomattomia määriä kaikista suunnista, eikä kuivana pysymistä kannattanut edes yrittää. Sisällä keskityttiin lopun ruuan pitämiseen lautasilla. Juhlistimme matkalla myös syntymäpäiviä: Matti täytti matkan aikana 30 ja Laura puolestaan 26. Näiden kunniaksi leivottiin syntymäpäiväkakut ja nautittiin kakkukahvit.

Squallit kiusasivat meitä myös myöhemmin. Kun matka taittui edelleen kohti länttä, alkoi tasainen pasaatituuli käydä vaihtelevammaksi ja muuttuvansuuntaiset ja puuskaiset tuulet yleistyivät. Jouduimme yhteen

Kuva: Matti Hautero

poikkeuksellisen voimakkaaseen "squalliin", jossa tuulennopeus oli kovimmillaan noin 30 solmua. Isopurjeemme repesi ja saimme vaurion myös maston välivanttiin. Vantti oli katketa eikä jäljellä ollut kuin muutamia säikeitä. Matkaa maaliin oli tässä vaiheessa enää noin 400 merimailia, joten purjehdimme loppumatkan pienennetyllä purjepinta-alalla takilavauriota tarkkaillen. Isopurjeeseen saimme tehtyä väliaikaiskorjauksen.

Radiosta kuuluu reggae ja Atlantin viimeiset aallot talteen

Joulukuun 10. päivän jälkeen alkoi meressä olla jotakin erikoista: vihreitä, pienempiä ja suurempia levälauttoja alkoi näkyä säännöllisesti. Meriveden lämpötila oli noussut jo 27,5 asteeseen ja olimme päätyneet Golf-virran lämpimiin pyörteisiin. Maan lähestymisen aisti ja linnutkin palasivat. Mailit Karibialle vähe-

Onnelliset maaliintulijat

Kuva: Tim Wright

nivät uhkaavasti: pituuspiirejä sivuutettiin ja miehistön katseet olivat yhä tiiviimmin mittariston koordinaattilukemissa. Joulukuun 13. päivän iltana miehistön keskuudessa vallitsi haikea tunnelma. Matkaa maaliin oli enää alle 100 merimailia. Viimeinen "sundowner", viimeinen päivällishetki. Oliko arki, josta aloimme jo pitää, todella päättymässä?

Maihin saapumisen absurdiutta kuvaa viimeisen aamuyön tapahtumasarja, jossa sumun keskeltä loistavat valot aiheuttivat hämmennystä. Etsimme kuumeisesti tutkakuvalta alusta, josta valot olisivat lähtöisin. Lopulta ymmärsimme valojen olevan Saint Lucian saaren itärannan katuvalaistusta. Mantereen konsepti oli aivan unohtunut.

Joulukuun 14. päivän eli viimeisen purjehduspäivän aamuna nukkumassa ollut vapaa-vahti herätettiin radioaalloilta pauhaavalla reggae-musiikilla. Saint Lucian saari vehreine palmuineen ja jyrkkine kallioineen oli jo aivan lähellä. Vielä viime hetkinä päätimme tallettaa palan kokemustamme ja keräsimme pullollisen Atlantin aaltoja muistoksi kaikesta näkemästämme ja kokemastamme.

Saint Lucian pohjoiskärjen kierron jälkeen oli edessä lyhyt kryssiosuus Rodney Bayn lahteen. Maaliviiva oli lahden suuaukon tuntumassa. Maaliintulon tunne oli ikimuistoinen: valokuvaaja veneineen kävi kuvaamassa meitä, samppanja avattiin, halattiin. Se oli todella totta, Atlantti oli takanamme.

Rantaan pääsyä seurasivat ARC:n perinteiset seremoniat. Kilpailunjärjestäjät toivat meille hedelmäkörin ja tervetuliaisjuomat, "rum punch":it. Tunnelma oli epätodellinen: milloin on vahdinvaihto, mikä on tämä poikkeus arkeemme, ollaanko tässä nyt aivan pysähdyksissä? Maa tuntui vieraalta askelten alla ja tilanne vaati totuttelua. Esiin kaivettiin myös Kallen meille hankkimat maaliintulosikarit. Ne oli nyt ansaittu!

Tokka-Lotan lopulliseksi matka-ajaksi Gran Canarian Las Palmasista Saint Lucian Rodney Bayhin tuli 20 vuorokautta ja 20 tuntia. Taitoimme yhteensä noin 3100 merimailin matkan. Kilpailun palkintojenjako järjestettiin vasta myöhemmin, 21.12. Sijoituimme lopullisissa tuloksissa luokkamme seitsemänsiksi. Tokka-Lotta jäi ylityksen jälkeen purjehtimaan

Tokka-Lotan miehistö palkintojenjaossa

Kuva: ARC

Miehistö	Lippukunnat	Vastuut
Juuso Räisälä	Naantalin Siniset	Kippari
Matti Hautero	Myrskypoijat	Vahtipäälikkö
Eero Koivusalo	Naantalin Siniset	1. Perämies, muonitus
Niko Luntamo	Naantalin Siniset	Tekniikka, vauriontorjunta
Arttu Korpela	Turun Partio-Sissit	Riki ja purjeet
Laura Saari	Naantalin Siniset	Lääkintä
Henri Reivolahti	Naantalin Siniset	Kone
Atte Laiho	Myrskypoijat	Tekniikka, vauriontorjunta

Karibian vesille vielä maaliskuuhun asti, jolloin alus laivattiin takaisin Euroopan vesille koronapandemian peruttua paluupurjehdussuunnitelmat.

Mitä matkasta jäi käteen? Lujia ystävyys-suhteita. Kunnioitusta partioyhteisöömme ja sen antamaa koulutusta kohtaan. On vaikea kuvitella luotettavampaa ja toimivampaa miehistöä tällaiselle matkalle, kuin se mikä meillä oli. Myös henkistä kasvua ja itseluottamusta

- uskon, että ylitys oli kaikille mukana olleille kokemus, joka kasvatti. Kiitollisuutta elämyksestä, jollaista ei rahalla saa, mutta työllä ja sattuman kautta joskus. Matin iskulauseeksi muodostuneet sanat ”Kello kuuluu Babylo-niin” voitaneen tulkita tässä yhteydessä seuraavasti: jotkin asiat ovat niin suuria, ettei niitä voi eikä kuulu mitata menetetyssä ajassa tai rahassa.

Atte & Matti

NOTRA

Notkea kumppani

Raumalainen teollisuuden projekteihin ja kunnossapitoon erikoistunut yritys

www.notra.fi

Kuva: Peter Finckman

Toiveikkain mielin kohti kilpailukesää 2021

Kuten kaikki tiedämme, koronapandemia piinaa edelleen tapahtumanjärjestäjiä. Tunnelin päässä alkaa kuitenkin jo näkyä valoa ja toivoa. Jos tautitilanteessa ei oteta yllättävää takapakkia, Raumalla purjehditaan toukokuun puolessavälissä Finn-jollien ranking-kilpailu. Kilpailu on tarkoitus vetää läpi korona-ohjeistuksia noudatten, joten esimerkiksi illanvietot joudutaan jättämään myöhempään ajankohtaan. Toivottavasti syksyllä Rauman matala -kisan jälkeen päästään jo viettämään perinteistä sikajuhlaa. Keväällä pyritään myös aloittamaan kevytveneiden ranking-kilpailut tuttuun tapaan keskiviikkoin.

Nyt ei kuitenkaan auta kuin odotella tilanteen helpottamista. Kilpailulautakunnassa

varaudutaan kaikesta huolimatta tuleviin koi-toksiin. Ruosteiden ravistelu on jo aloitettu, ja olemme tilanneet uusia sääntökirjoja. Tarkoituksena on opetella uudet sääntömuutokset, eikä varmasti ole kenellekään haitaksi myös vähän muistella kilpailusääntöjä näin hiljaisemman vuoden jälkeen.

Toni on jättänyt kilpailupäällikön tehtävät ja allekirjoittanut on tarttunut niihin uudella innolla. Muuten kilpailulautakunnassa jatketaan lähes samalla luottokokoonpanolla kuin aiemmin. Katsotaan mitä uutta keksitään, kun koronatilanne rauhoittuu!

Mikko Mäki

RPS:N NAISET

Naistoimikunta juhli nelikymppisiä

Lauantaina 4.10.2019 Kuuskariin kokoon-tui iloinen ja puhelias naisjoukko juhlimaan 40-vuotista toimintaansa. Paikalla oli niin toi-minnan alkutaipaleelta asti mukana olleita naisia kuin juuri mukaan liittyneitä.

Aluksi saimme kuulla Myrskyluodon Maija-esityksen. Kaunis tulkinta sai usean kuuli-jan silmäkulman kostumaan. Tarjolla oli herkullinen, kauniisti katettu pitopöytä. Kuus-karin sali täyttyi hetkessä iloisesta puheenso-rinasta, joka keskeytyi Häplänperän valittajien marssiessa sisään onnittelulauluineen:

***Muhkeaa, mehevää, muodokasta, mustaa,
kimallusta, konjakkia, kosmetiikkaa, kaljaa.
Minäkö olen se nainen, mieletön missi?***

***Häplät panee parastaan,
humpparenkaat heilahtaa.
Egomme nyt hyvin voi, Venus tässä karkeloi.
Minäkö olen se nainen, mieletön missi?***

***Onnea sulle, kun vuosia täytät.
Pullealta purjeelta vieläkin näytät.
Reittä ja revää, häplää ja perää.***

***Täälläkö juhlii se seura?
Mielettömät myyjäisten pitäjät,
lakanan painajat, masaliisan tekijät.
Välttämätön kasti, paarlasti!***

Rohkeimmat juhlijat vetäytyivät vielä illan loppuun saunan lämpöön ja pulahtivat tummaan, jo hieman viileähköön mereen.

Illan parasta antia olivat rento yhdessäolo ja hyvä mieli. Oltiinhan saatu viettää hieno ilta kauniilla Kuuskarin paviljongilla, meille kaikille niin rakkaan Raumanmeren äärellä.

Nina Lindgren ja Saara Hurme

Joutsen-kannu 135 vuotta

Vuonna 1885 Rauman edustalla käytiin purjehduskisa, jonka voittajaksi Joutsillaan purjehti K.J. Lindbom. Lindbom sai palkinnokseen hienon, hopeoidun, pitkänokkaisen kannun, johon myöhemmin kaiverrettiin "Raumo Segelförenings första priset Kuttern Joutsen 6.9.1885".

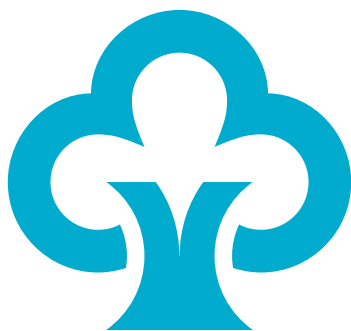
Kymmeniä vuosia myöhemmin seuramme jäsen Edvard R. Koppe löysi kannun Helsingiläisestä antikvariaattiliikkeestä. Hän lahjoitti palkinnon takaisin seuralle vuonna 1954, jonka jälkeen joutsenkannusta tehtiin vuoden

ansioituneelle naisjäsenelle luovutettava kiertopalkinto. Seuran naiset päättävät vuosittain palkinnon saajan ja se on jaettu

lahjoitusvuodesta lähtien yhteensä 66 kertaa. Löytyypä muutaman aktiivisen naisen nimi kannun sisällä olevista hopealaatoista useamman kerran.

Saara Hurme

Säästöpankki Sp-Koti

RPS:N NAISET

Pipo poikineen

Saaristolaishenkinen Talvseilaus helmikuussa 2019 antoi alkusysäyksen Purjehdusseuran pipoprojektille. Juhliin osallistunut seuramme jäsen kiinnitti huomiota muutamilla miehillä olleisiin Jacques Cousteau-mallisiin pipoihin. Itsekin käsityötaitoisena ihmisenä hän ehdotti allekirjoittaneelle, että voisimme porukalla tehdä saman tyyliisiä pipoja myyntiin. Ja siitä se sitten lähti.

Kuten arvata saattaa, ei meitä neuloo-sin* saaneita ollut vaikea ylipuhua tällaiseen projektiin. Käsissämme on lähes aina tekeillä jokin kutomus, joten miksei sitten pipo. Heti ensimmäinen tapaamisemme koronan alkuaikoina peruuntui, mutta Whatsapp-ryhmässä mallit ja vinkit vaihtoivat omistajaa ja saimme toisiltamme arvokasta vertaistukea. Tässä projektissa saimme myös huomata, että on monta erilaista tapaa ja tyyliä tehdä sama asia. Lopuksi pipoihin kiinnitettiin vielä

nahkainen RPS-merkki, ja kaikille valmistuneille pipoille löydettiin onnellinen omistaja.

Kaiken kaikkiaan pipoja on valmistanut toistakymmentä neulojaa ja tästä iso kiitos heille.

Kiitokset kuuluvat myös kaikille pipon ostaneille ja samalla seuran juniorityötä tukeneille.

Pipoprojektin kylkiäisenä ahkerotiin vielä junnuille ja ohjaajille neonväriset turvapipot.

*Kaikkien neulojien puolesta,
Saara*

* pakonomainen tarve neuloa jatkuvasti jotain

Junioritoiminnassa puhaltavat suotuisat tuulet

Juniorien kesä 2020

Valtakunnallisesti ja alueellisesti valliinneiden erilaisten rajoitusten sekä riskienhallinnan vuoksi monissa harrastuksissa ei vuonna 2020 pystytty järjestämään täysimittaista toimintaa. Purjehdusseuran junioritoiminnassa tilanne oli kuitenkin erittäin hyvä. Pääsimme aloittamaan harjoitukset keväällä vain hieman normaalia myöhemmin touko-kesäkuun vaihteessa. Ainoa epidemiatilanteesta johtuva varsinainen peruutus koski juniorileiripäivää. Silloinkin pääsimme purjehtimaan, mutta hieman suunniteltua pienimuotoisemmin.

Optikoulun alkeisryhmään pystyimme ottamaan 12 lasta. Ryhmän pääkouluttajana toimi kokenut Pauliina Ajanko, ja RPS:n vanhemmat juniorit Iiro Uussaari, Noora Niemi, Emma Vääntinen ja Elli Luovila toimivat apuohjaajina. Optikoulu toteutettiin tiiviinä rupeamana kesäkuun arki-iltoina, ja sekä

purjehduskertoja että -aikaa kertyi hyvät määrät. Myös säät suosivat meitä. Heinäkuun tauon jälkeen alkeisryhmä jatkoi harjoituksia syyskaudella. Kiitos innokkaiden lasten, erinomaisen vastuuhajaajan sekä apuohjaajien, optikoulu onnistui loistavasti.

Jatkoryhmän harjoitukset pyörivät RPS:n junioritoimikunnan vakioporukan hoitamina. Opti- ja Zoom-purjehtijat olivat erittäin aktiivisia. Laser-purjehtijat olivat hieman edellisiä kesiä verkkaisemmin liikkeellä, mutta lähes aina myös Lasereita oli vesillä.

Ohjaaja- ja turvavenekaluston päivityksessä keskityttiin vuonna 2020 pikkukumiveneen (Valiant) kunnostukseen ja tekniikan vaihtoon. Homma hoitui tekniikan vaihtotyö mukaan lukien omin voimin Pekka Aallon toimesta. Seuraavaksi vuorossa alkaisi olla jo hieman kovia kokeneen Zodiacin kunnostus ja jos-sain kohtaa ajankohtaiseksi tulee varmas-

Lipunlasku ja palkintojenjako syyskuussa 2020

Optikoululaiset ja simulaattori kesäkuussa 2020

ti myös sen koneen uusinta. Koneella alkaa jo olla mittarissa kiitettävä lukema ajotunteja, valtaosa toki pikkukierroksilla, vaikka vetouistelua ei harrastetakaan.

Jollarannan ison ponttoonilaiturin siirtotyötä ulommas rantakallioista yritettiin tehdä viime syksynä ammattilaistalkoolaisten toimesta. Sukeltajamme kävivät aluksi merkitsemässä painot. Piukassa olevia suurehkoja painoja ei saatu syksyn voimakkaista yrityksistä huolimatta siirrettyä parempiin asemiin, ja työ jäi talveksi odottamaan uusia suunnitelmia. Uudelleenankkuroinnin siirtosuunnitelman toteutus jatkunee vuonna 2021 vaihtoehdolla B.

Lipunlaskussa RPS:n naiset lahjoittivat junnuille ja ohjaajille itse kutomansa, todella hienot ja asiaankuuluvan tyylliset pipot!

Juniorien kesän 2021 toiminnasta

"Vanhojen" juniorien eli kesän 2020 optikoululaisten sekä vielä vanhempien juniorien jatkoryhmän lisäksi pystymme tänäkin vuonna järjestämään aloittelijoille optikoulun. Opti-

koulu toteutetaan kesän 2020 konseptin mukaisesti ja siihen pystytään ottamaan hienon lasten iästä riippuen noin 12 lasta.

Juniorien jatkoryhmän harjoituspäivät sekä kevät- että syyskaudella pysyvät todennäköisesti samoina kuin aiempina vuosina. Tiistai- ja torstai-iltaisin pidetään harjoitukset, ja keskiviikkoisin halukkaat purjehtivat kilpaa.

Lisätietoja junioritoiminnasta saa junioripäällikkö Teemu Luovilalta, puh. 040 772 1974, teemu.luovila@raumanpurjehdusseura.fi

Teemu

Naamapärskeen
väistöä Laserilla

Optikoulussa

Junnujen kevytleiri elokuussa 2020

TALVSEILAUS

Simo haukenssa kanssa

Markku Passi ja kommodori Esa Laine

Talvseilaus 2020

Muistojen virkistämiseksi palautan mieleeni sellaisen ihmeen kuin ”Talvseilaus”, joka tapahtui ajanjaksona ennen koronaa, lauantaina 1. helmikuuta 2020 Kuuskarissa seuran paviljongilla.

Ehtom brokram: Startryyp, Myrskyluado Maija, Särkooli väem böyt, Varakommodor vastusta viarai, prenika ja hoppeme kupi tasi-ta, kaffet ja efterräätei, Sualanen goer, Löö-perillykkäjitten glubi ja Lotteri.

Illan teemana oli saaristolaisuus: paviljonki oli koristeltu teeman mukaan ja juhlaväki pukeutunut niin ikään. Yllättävän hienoissa vaatteissa saaristossa kuljettiin.

Kun seuran lippu oli asetettu jalustalleen ja käynnistyscocktail, nimeltään ”Puksprööt”, nautittu, kuultiin ja nähtiin tunteisiin vetoava

esitys: kohtaaminen Myrskyluodosta, jossa Maija kaipaa Jannea kotiin pimeältä mereltä. Maijaa esitti Ulla Rohiola ja musiikista vastasivat Salla Rohiola ja Saara Hurme.

Koska kukaan ei pitkään juhli tyhjällä vatsalla, tarjottiin juhla-äen nautittavaksi kaikki saariston herkut ja parhaita paloja manteenkin puolelta. Hetken tuntui, ettei kukaan jaksanut niin täydellä vatsalla enää juhlia, mutta jaksettiin kuitenkin – hyvin. Simo Vidlundilla oli varmuuden vuoksi oma hauki kainalossa, mutta siihen hänen ei tarvinnut kajoa.

Ennen perinteistä palkintogaalaa kuultiin tuttuun tapaan varakommodorin puhe. Sen esitti itseoikeutettuna varakommodori Susanna Tevä.

Kommodori Esa Laineen juhllisin saattasanoin Markku Passi kutsuttiin kunniapä-

Raili Warén ja Rauma Byts

Kuvat: Ulla Aalto

seneksi. Raili Warén vastaanotti palkintojen palkinnon Rauman Bytsin, ja Joutsenkannun ansaitsi Johanna Salonen.

Muista palkituista uroteoista tulkoon mainituksi:

- Parhaiten menestynyt kilpapurjehtija: Mikael De Meulder (F.W. Äärilän muistopokaali)
- Naiskilpapurjehtija:
Kaija Arvinen ja Saara Hurme (Intian malja)
- Vuoden valtameripurjehtija: Matti Hautero, Atte Laiho, Henri Reivolahti (Sarvi)
- Vuoden avomerisuoritus: Matti Hautero, Atte Laiho, Henri Reivolahti (1880-1905 Naisten pokaali)
- Vuoden aktiivi: Teemu Luovila
- Herrasmiespalkinto: Risto Salo, joka ei ollut paikalla ottamassa palkintoa vastaan (EM. Yrjälän purjehtijanmalja)

Kahvin ja jälkiruuan jälkeen hyvää juhla-
vauhtia saapui lisäämään viihdetaiteilija Suo-
lanen Goer. Hän ansaitsi hyvillä jutuillaan
Valehtelijoiden klubin juontamisen. Klubin
jäsenet "Popi" Saarinen, Kari Rapala ja Eetu
Aalto kertoivat oudoille esineille, mikäli mah-
dollista, vieläkin oudompia käyttötarkoituksia.
Valheiden paljouden ei tiedetä myöhemmin
traumatisoineen rehellisiä miehiä. Juhlat jat-
kuivat ja ennen kotiin lähtöä jännitettiin vielä
mahdollisia arpajaisvoittoja.

Kiitokset kaikille juhlaan osallistuneille ja
etenkin sen tekijöille.

Eetu Aalto

Onk se nykyne paviljonk lysti baik?

Seuramme kokoneimpien purjehtijoiden kanssa jutellessa ja historiaa tutkiskellessa nousee usein esille, kuinka ”lysti baik se Petäjäksessä ollut vanha paviljonki olikaan, saati sitten se Ruuhiluodon paviljonki”. Nykyinen paviljonkimme rakennettiin Kuuskarin saarelle vuonna 1982. Omat ensimmäiset muistikuvani Kuuskarista asettuvat 80-90-lukujen vaihteeseen.

Aika kuultaa tunnetusti muistot, eikä Petäjäksenkaan paviljongilla varmasti vain juhlitu. Jokin hieno yhteisöllisyyden henki siellä kuitenkin vallitsi. Uskon, että kaikilla aktiivijäsenillä on hyviä kesämuistoja myös Kuuskarista, mutta yhteishenkeä ja toimintaa voisi varmasti myös parantaa. Nykyisellään siellä on ehkä vähän sellainen, ”fokka päästää ylhäältä” -tunnelma.

Vuosituhanne alussa Kuuskariin yritettiin saada lisää elämää palkkaamalla kesätalkkari, joka keitteli kahvia, paistoi pullia sekä piti paikkoja kunnossa. Lisäksi aloitettiin kotisataman ensimmäisen vaiheen rakentaminen. Kotisatamasta onkin kehittynyt mitä parhain satama, ja Kuuskarin fasilitetit ovat tänä päivänä hyvässä kunnossa. Lisäksi suunnitteilla on rakentaa uusi rantasauna, jonka tarkoituksena olisi tarjota jäsenille mahdollisuus saunoa vaikka ympäri vuoden.

Niin kauan kuin itse muistan, eli minusta aina, osa jäsenistöstä on kokenut Kuuskarin vuokraamisen jäsenten yksityis- tai yritystilaisuuksiin haittaavan saaren normaalia käyttöä. Kuitenkin niinäkin iltoina, kun Kuuskarissa ei ole varattua tilaisuutta, on siellä usein hyvin hiljaista. Yleensä paikalla ovat ne tietyt,

amat saunojat illasta toiseen. Varmasti tästä syystä vietimme ikätovereiden ja ”vähän vanhempien junnujen” kanssa siellä 2000-luvun vaihteen kesinä todella paljon aikaa. Kuuskari oli tuolloin loistava paikka tavata muita aktiivisia nuoria, kun varttuneempi väki viihtyi puolestaan telakan rannassa. Nyt nämä amat ”vähän vanhemmat junnut” tapaavat suhteellisen varmasti telakalla. Toki telalla viihtymiseen on varsin luonnollinen syy: veneet talvisäilytetään siellä, joten kun keväisin ja syksyisin jokaisen pitää saada oma veneensä huollettua, on luontevaa kuluttaa aikaa telakalla.

Jos mietitään, miksi nykyinen paviljonki ei tunnu kunnolla löytävän paikkaansa seurausten sydämissä, tulee mieleen yksi mahdollinen syy: Kuuskarissa ei ole tuota yhden kesän kahvilakokeilua lukuun ottamatta ollut koskaan ravintolatoimintaa. Toisaalta suomalaisten purjehdusseurojen paviljongeilla vieraillessa voi aistia, ettei valkoisine pöytäliinoineen fine diningiä tarjoava ravintola välttämättä ole se 2020-luvun vetovoi-matekijä, vaan on todennäköisesti monelle seuralle enemmän rasite kuin toiminnan piristäjä. Varmasti ravintolatoiminta toisi kuitenkin mukanaan myös lisää elämää. Lähteäkö kausiina kesäiltana pyörällä Kuuskariin vai Merijakamolle, jossa voi nauttia myös jäätelön tai kylmää virvoketta? Syväraumanlahden rannassa tai Petäjäksen suunnalla törmää Kuuskaria varmemmin myös tuttuihin.

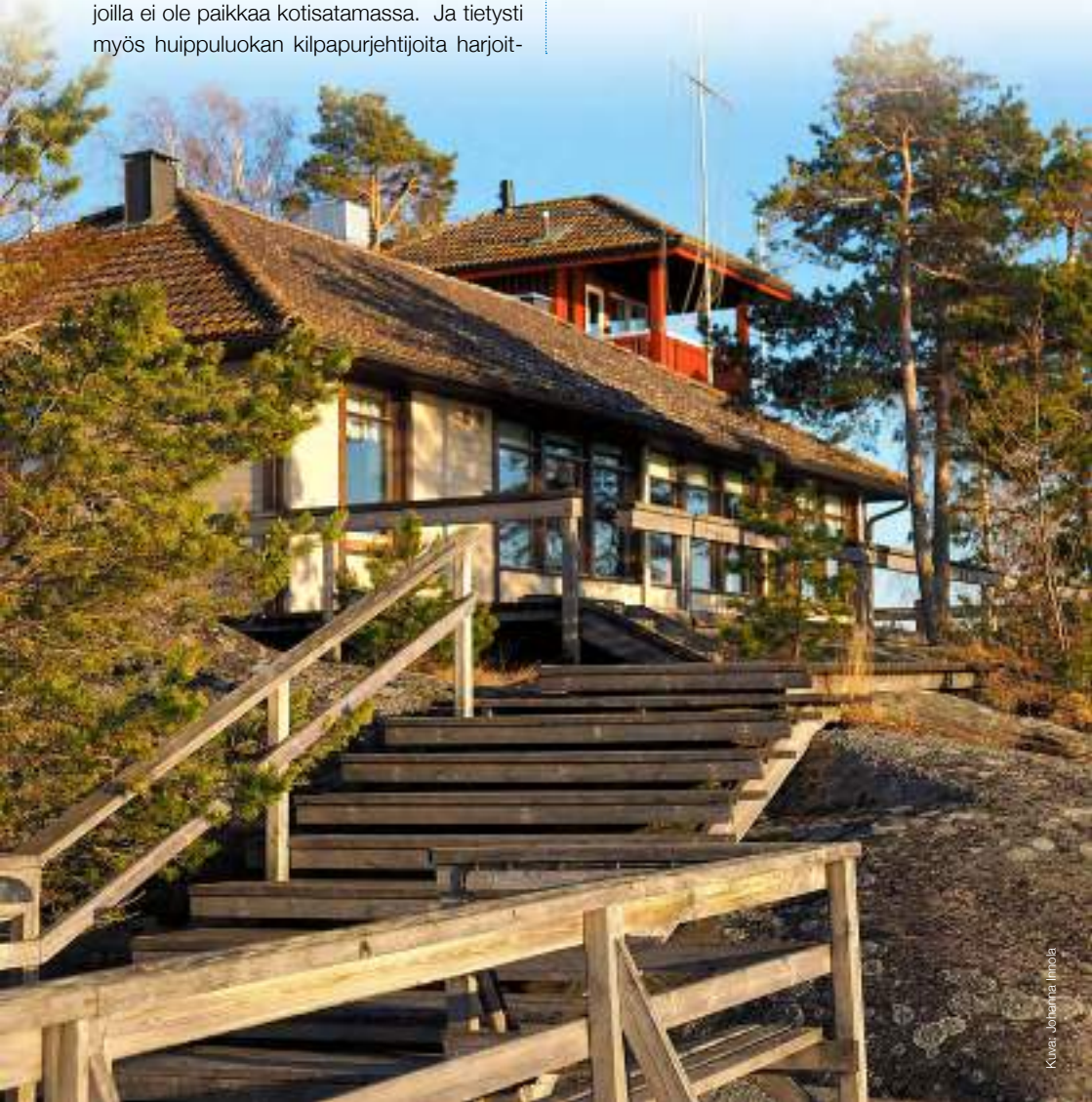
Millä Kuuskariin sitten voisi saada sitä elämää? Siinäpä erittäin hyvä kysymys, johon minulla ei ole olemassa valmista vastausta.

Siihen, millaisena haluaisin nähdä Kuuskarin, osaan vastata ehkä paremmin. Haluaisin nähdä Kuuskarin paikkana, jossa voi tavata seuran kaiken ikäisiä jäseniä: niitä, jotka ovat vasta liittyneet seuraan, mutta myös vuosikymmeniä aktiivisesti seurassa toimineita konkareita. Toivoisin myös näkeväni pohjoisrannassa kesäisin niitäkin veneitä ja perheitä, joilla ei ole paikkaa kotisatamassa. Ja tietysti myös huippuluokan kilpapurjehtijoita harjoit-

telemassa olympiakisoja varten. Ehkä se vetovoimatekijä voisi olla se kesäkioski, vai riittäisikö vain hieman parempi kaasugrilli?

Ja otsikon kysymykseen vastaamiseen luulen olevani aivan liian nuori, joten pohdin kysymystä vielä jokusen vuosikymmenen.

Lauri Ämmälä

Kuuskarin sauna- suunnitelmat etenevät

Moni seuralainen on varmasti kuullut vuosia suunnitelmissa olleesta Kuuskarin uudesta rantasaunasta. Niin suunnitelmia kuin paikkoja saunalle on ollut useita.

Kuuskarin käyttö erilaisiin tapahtumiin on kesäisin vilkasta. Sen johdosta syntyi tarve tarjota jäsenistölle mahdollisuus viettää vapaa-aikaa Kuuskarissa saunoen myös paviljongin ollessa varattuna. Lisäksi vanhan saunan käyttöaika on rajallinen, kun taas uusi sauna olisi käytössä ympäri vuoden. Tarkoituksena olisi mahdollistaa halukkaille myös avantouinti.

Reilu vuosi sitten saimme poikkeamisluvan korkeintaan 100m² rakennukselle. Rakennusalue sijaitsee parkkipaikan pohjoispuolella, ja saunan laiturit tulisi myös pohjoisrantaan.

Saunarakennuksen esisuunnittelussa huomioitiin useat eri käyttäjäryhmät, kuten kotisatama, juniorit ja jäsenet. Alkuperäisestä suunnitelmasta löytyy noin 12 hengen yhteissauna, jonka yhteydessä sijaitsevat pesu- ja

pukeutumistilat sekä miehille että naisille. Saunan ulkopuolella ovat wc:t miehille ja naisille, ja lisäksi suunnitelmissa on takkatupa, jossa on mahdollista kokoontua pienellä ryhmällä.

Ensimmäinen tarjouskierros käsitti saunan rakentamisen avaimet käteen periaatteella esisuunnitelmien mukaisesti. Se osoittautui kuitenkin liian kalliiksi vaihtoehdoksi.

Seuraavalle kierrokselle tulemme supistamaan saunan pinta-alaa ja tiloja. Lisäksi pyrimme hakemaan projektiin vapaaehtoisia, jotta uusi sauna voitaisiin rakentaa osin talukoivoin. Tällöin kustannukset saataisiin pysymään maltillisina.

Päätöstä rakentamisesta tai rakennuksen lopullisesta laajuudesta ei ole vielä tehty. Tulemme myös kysymään jäsenistöltä toiveita tiloihin liittyen.

*Tomi Ojanen
Kuuskarin isäntä*

Portit telakan ja Kuuskarin turvana

Viime vuonna riitti keskustelua ja ihmettelyä porttien tiimoilta.

Telakalle saatiin viimein pitkään haaveissa ollut automaattiportti estämään ulkopuolisten turhaa liikkumista ja turvaamaan alueella säilyttäviä veneitä ilkeiltä ja varkailta. Ammatillaiset asensivat portin elokuussa, jonka lisäksi telakkatoimikunta aitasi alueen talkootyönä. Suuri kiitos talkooväelle!

Kuuskarin portti vaurioitui jo edellisen talven myrskyssä ja ongelmia riitti sen jälkeen useampaan otteeseen. Portti on saattanut kokea väkivaltaa myös muiden kuin luonnonvoimien toimesta. Useiden korjausyritysten jälkeen todettiin, että koneistot ovat aikansa palvelleet. Niiden tilalle olisi korjauksen sijaan kannattavampaa asentaa modernimmat hydrauliset koneistot, sillä vanhojen toiminta olisi korjattunakin epävarmaa.

DoorTeam kävi marraskuussa asentamassa uudet koneistot ja siitä asti portit ovat toimineet moitteetta. Kovimmilla talvipakkasilla portti aukesi hitaasti tai vain osittain, mutta ongelma johtui onneksi vain turvarajoittimen säädöistä.

Jotta portit pysyvät kunnossa, niitä tulee käyttää oikein! Käyttöohjeet löytyvät RPS:n nettisivuilta Kuuskari ja Telakka -otsikoiden alta.

Portit saa avata ulkopuolelta vain avainkytkimellä tai kaukosäätimellä. Sisäpuolelta

portit voi avata painonapeilla (Kuuskarissa etäläpuolen kaiteessa, telakalla ohjauskeskuksen peltikaapin sivussa), ellei ajoneuvon lähelle ajaminen aktivoi aukaisua automaattisesti. Lukkopesään sopii seuran avain, jonka voi lunastaa Koti-Vakasta 10 euron hintaan. Kaukosäätimen taas voi lunastaa Timo Tammi-alalta tai Tomi Ojaselta 35 euron hintaan.

Numeronäppäimistön koodiavaus on tarkoitettu vain erityistarpeisiin, ja mikäli koodi luovutetaan seuran jäsenen tai vieraan käyttöön, on se pidettävä luottamuksella vain omana tietona!

Kuuskarin portin aukipito tapahtuu kytkimellä, joka sijaitsee penkereellä portin sisäpuolella, kotisataman puolella olevan sähkötolpan takasivulla. Telakan portti pidetään auki asettamalla lankunpätäkä tai muu esine turvasilmän peitoksi. Portteja ei saa sitoa tai kiilata auki!

Sähkökatkon tai vikatilanteen sattuessa porttien avaamiseen saa ohjeet soittamalla: Kuuskarin osalta isänniltä ja telakan osalta telakkamestarilta.

Mikäli havaitset porttien toiminnassa vikaa, ilmoita siitä portista riippuen joko telakkamestarille tai Kuuskarin isännille.

Esa Laine

Telakan kuulumisia ja telakkamestarin mietteitä

Telakkatoimikunta sai vuoden aikana nuorta vahvistusta ja niinpä ryhdyimme toteuttamaan jo kauan suunnitelmissa olleita hankkeita. Petäjäksentien puolelle saimme asennettua verkkoaidan ja sähköisen kaukoavaimella aukeavan portin. Lisäksi hankimme korkeat helposti liikuteltavat A-tikkaat, joilla voimme jatkossa vaihtaa lamppuja ja tehdä muitakin huolto- ja korjaustöitä suulien katon rajassa.

Viime keväänä teimme telakan kiinteistö-vastaava Kari Kuuselan johdolla suulien kuntokartoituksen, jonka perusteella suuleja tul- laan jatkossa kunnostamaan ja ylläpitämään.

Vanhojen puurunkoisten suulien kantavat rakenteet olivat alhaalta pahoin lahonneet ja vaativat välittömiä toimenpiteitä. Niinpä joh- tokunta hyväksyi Rakennus Rauvolan tar- jouksen korjaustyöstä. Kaikki puusuulien kantavien rakenteiden betonianturaa vasten olleet osat uusittiin kuvien mukaisesti tam- mi-helmikuun vaihteessa. Lahot puuosat jätettiin työn päätyttyä niille sijoilleen, jotta työn tarpeellisuutta epäilleet näkisivät mikä oli tilanne!

Vanhoissa suuleissa riittää korjattavaa myös ovien liuissa ja lukituksissa, valaistuk- sissa ja sähköistyksissä. Abloyn ulkopuolinen

munalukko suulin toisessa päässä ei toimi hätäuloskäyntilukkona, eikä suulin liukuovea hyväksytä hätäuloskäynniksi. Tulemme vaihtamaan loisteputkia LED-valoiksi mahdollisuuksien mukaan, ja lisäksi uusimislistalta löytyy myös voittuneita pisto- ja jakorasioita.

Pyydämme edelleen suulipaikan käyttäjiä kiinnittämään erityistä huomiota paloturvallisuuteen! Herkästi syttyvää palokuormaa, kuten puuta, lakkoja kemikaaleja ja romua on suuleissa tällä hetkellä aivan liikaa. Liikkuminen ja erityisesti hätäsiirtyminen on vaikeaa, kun kulkureiteillä on asiaan kuulumatonta tavaraa!

Uudemmat teräsrunkoiset suulit vaativat tulevaisuudessa liukuovien kunnollista lukitsemista, tukemista ja paikallista ruostesuojausta. Yleisesti ottaen uudemmat suulit ovat tilavampia ja sisältävät tietysti vähemmän kertynyttä tavaraa.

Suuliuudistusten lisäksi kartoitamme auto-vetoisten pientrailerien säilytystarvetta ja suunnittelemme sen perusteella säilytysaluetta. Nyt osa säilyttää venettä talven ajan trailerilla omalla pihallaan ja tuo keväällä tyhjän trailerin telakalle, jossa ne ovat usein isompien trailerien tai traktorien tiellä. Ilmoitakaa telakkamestarille kiinnostuksenne, mikäli haluatte säilyttää pienvenettä trailerilla telakalla, niin ryhdytään toimeen! Onhan telakan alue nyt aidattuna paljon aikaisempaa turvallisempi veneen säilytyspaikka!

Pyydämme myös merkitsemään telakalla säilytettäviin trailereihin omistajan nimen, jotta omistajalle pystytään tarvittaessa ilmoittamaan sattuneista vaurioista tai siirroista. Nimeämisen avulla voimme lisäksi varmistaa, että säilytyksestä laskutetaan sovitulla tavalla.

Veneiden lasku- ja nostotoiminta varauksineen toimii nykyisellään suhteellisen hyvin. Toivoisin kuitenkin enemmän yhteistyötä ja jäsenten toinen toistensa auttamista. Jokaiselle sattuu joskus tilanne, ettei saa apulaista ja joutuu yksinään lasku- tai nostohommiin. Autetaan siis toisiamme ja tehdään hommat yhdessä! Jos käy niin, että omalla vuorolla ei pääsekään paikalle tai myöhästyy, niin soitakaa vuoromestarille tai telakkamestarille. Silloin voimme muuttaa järjestystä tai perua homman osaltasi.

Kiitos kuluneesta, toiveita ja parannusehdotuksia otetaan mielellään vastaan!

Timo

P.S. Telakkatoimikunta rakensi helmikuussa koronan sallimissa pienryhmissä jäältä käsin jo kauan pyydetyn odotuslaiturin madallusosan, jonka ansiosta pienempien veneiden on jatkossa helpompi rantautua telakalle.

Islannin kävijä Finnfasterin uusi elämä RPS:lla

Kesällä 2019 seuramme jäsen Risto Salo tiedusteli, onko RPS:llä tarvetta melko ainutlaatuisen historian omaavalle, monenlaista kokeneelle, alumiiniselle perämoottoriveneelle. Eikä kyse ollut mistä tahansa avomallin peräprutkusta. Tällä nimenomaisella yksilöllä on kuin onkin tehty vuonna 1994 Pekka Pirin ja Matti Pullin toimesta pienimuotoinen, onnistunut "testiajo" Suomesta Islantiin. Sen jälkeen vene on palvellut muun muassa Riston työveneenä erinäisissä saaristorakennusprojekteissa. Veneen iän, Atlantin matkailun ja työvenekäytön jäljiltä Faster ei ollut enää ihan venenäyttelykunnossa ja kaipasi jonkinmoista läpikäyntiä muun muassa pintojen ja tekniikan osalta.

Pohdimme, josko veneelle olisi RPS:llä sopivaa käyttötarvetta. Äijänkarin saaritukikohdan huoltotöiden järjestämisessä on ajoittain ollut ongelmia sopivan ronskin kuljetus-

kaluston puute. Fasterin nähtiin soveltuvan tähän tarkoitukseen, kuten myös järjestelyve-neeksi purjehduskilpailuihin. Koska kyseessä ei ole mikään vakio järvi-vene, käytettiin trailerilla oleva vene Rauman sataman vaa'an kautta ennen vesillelaskua. Puntari osoitti veneelle kone perälaitaan kiinnitettynä melko miehekkään 1700 kg painon.

Veneellä tehtiin onnistuneet koeajot. 130-hevosvoimainen Hondan perämoottori kuljetti sitä noin 25 solmun nopeudella. Vaikka koeajokeli oli napakka ja vähän aallokkoinen, Faster ei ollut moksiskaan. Näin olimme tietysti olettaneetkin, sillä onhan veneellä käyty Islannissa asti, ja Pohjanmerellä aalto-olosuhteet ovat juttujen mukaan jopa Rauman Lahdenselkää ankarammat.

Juha Rinko, Petri Suominen ja kumppanit ottivat veneen huomaansa talvikaudelle 2019/2020 ja se käytiin talkoovoimin läpi lämpimässä suulissa. Pohjaa, ohjausta, sähköjä, tuulilasi/ovirakenteita ja montaa muuta asiaa tarkistettiin talven aikana ja osia myös uusittiin. Kylkiin testattiin myös modernia huutokaupasta haalittua hiilikuituteippausta. Keväällä 2020 vene laskettiin jälleen veteen. Moottorin kanssa on kuitenkin vielä pieniä haasteita ja siltä osin projekti on vielä kesken.

Veneellä Islantiin tehdystä reissusta voitte lukea tarkemmin kirjasta Saagojen Kutsu - Avoveneellä Islantiin. Nähtäväksi jää, miten Finnfasterin tarina jatkuu.

Teemu Luovila ja Juha Rinko

Saara ja uus puupaatt

Kevät 2020 oli yllätyksellinen ja ikimuistoinen, enkä nyt puhu koronasta.

Sain kautta rantain kuulla tuttavaltani, että nyt olisi minulle sopiva vene myynnissä. Pidän vinkkiä vähän vitsinä, sillä enhän ollut aikonut luopua 60 vuotta vanhasta puuvenekaunotarestani milloinkaan. Yhdessä yössä huomasin, että minulla oli edessäni Unelma, josta en tiennyt itsekään. Unelma oli Scylla Telkkä.

Ensitapaaminen antoi odottaa itseään. Sanotaan, että odottavan aika on pitkä, mutta kyllä venekuumeen valtaamana aika kuluu kohtuuttoman hitaasti!

Onneksi sain ensitapaamiselle mukaan tuttavani, joka tarkasteli venettä asiantuntijan silmin. Hänen tutkiessaan rakenteiden kuntoa, minä jo kuvittelin itseni styraamassa ja suunnittelin sisustusta - todellakin, avoveneeseen. Olin ihastunut Sydilläan heti ensi silmäyksellä, vaikka se makasi trailerilla pölyisenä kyljellään talven jäljiltä.

Kevät kului nopeasti suulissa puuhastellen, ja tunsin itseni entistä enemmän RPSlaiseksi viettäessäni aikaa telakalla. Kevätkunnostuksen jälkeen koitti vesillelaskun aika.

Niin oli Sydillä janoinen, että hörppäsi vet-

Kuva: Kalle Arvola

tä jokaisesta laudan raosta. Itse en osannut edes ajatella tällaista, olihan edellinen paattini vuotanut keväisin vain pienet norot. Alun perinkin oli tarkoitus jättää vene liinoihin yön yli, mutta samaan viikonloppuun osui vielä kova sade ja myrsky. Sydillan oli turvallisempaa kellua liinojen välissä muutaman lisäpäivän ajan, kuin että olisin siirtänyt sen laituriin.

Jo ensimmäinen ajo Petäjäksestä Syväraumanlahteen osoitti, että koneessa on voimaa ja ennen kaikkea peruutusvaihte. Tämä on verrattain hyvä lisäetu, maston lisäksi, edelliseen paattiini nähden.

Kesän aikana seilasimme useita lyhyitä päiväretkiä Rauman saaristoon. Sydillä, ja ehkä vähän kipparikin, sai ihastuneita katseita osakseen. Ei tällä vielä maailman merille lähdetä, mutta Raumanmerelle tämä on just passeli.

Sydillä o just mnuu olone ja näköne paatt!

Saara Hurme

Kuva: Janne Hyvärinen

KUNNOSTUSTA

S/y Marinan peruskorjaus valmistumassa

Veistäjä Suomisen haastava 5m-luokan purjeverene s/y Marinan kunnostus on edennyt suunnitelmien mukaisesti. Kaksi vuotta sitten kerroimme Ahtiaisessa kunnostusprojektin alkuvaiheista. Kunnostus on edennyt hienosti, ja edessä hämmöttää jo vahvasti vesilelasku kesällä 2021 – olkoonkin, että viimeistelyitä vielä riittää.

RPS:n telakan lämmin suuli on ollut tarpeen, jotta tämän tyyppinen kunnostustyö on ollut mahdollista toteuttaa. Vene on läpikäynyt varsin massiivisen kunnostus- ja uudistustyön lähtien liikkeelle steevin, kaarien jne.

uusinnasta ja korjauksesta. Maaliskuussa 2021 tehdyllä ”valvontakäynnillä” työ oli jo niin hyvällä mallilla, että veneen uusi kansi oli valmis ja kylkiä hiottiin lakkausta varten. Lakakerroksia laitetaan tyypillisesti vähintään kymmenen.

Heloituksen osalta hankaluutena on ollut piirustusten puute. Visiitit esimerkiksi Turun Ruissaloon muiden 5m-veneiden ratkaisuja tutkimaan eivät tuoneet viisasten kiveä heloituksen sijoitteluun, koska veneet vaikuttivat kaikki olevan omanlaisiaan yksilöitä. Näin ollen ei auttanut muu kuin asentaa väliaikai-

Sisältä kansi valmiina

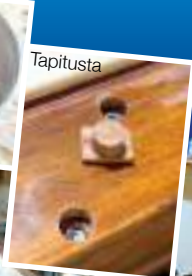
Komian näköistä työn jälkeä

Kuivaharjoittelua
kesää 2021 varten

Tappeja

Tapitusta

Marina kansi rimoitettuna

Uusi kansi valmis

nen maston tynkä ja siihen puomi paikalle. Sen jälkeen mittaryhmä, eli Markus Savolainen ja veistäjä Suominen itse, alkoi kokeilla sopivia paikkoja muun muassa plokeille ja skuuttikiskoille. Kuulemma aika monta tovia tuli täkillä istuttua ennen kuin sopivat paikat löydettiin. Helat asemoitiin siten, että yksinpurjehduskin on jatkossa mahdollista.

Jutun kirjoittaja odottaa jo innolla kesää ja yrittää löytää vintiltä tyyliin sopivan koppalakin tai pipon, jotta hänet huolitaan mukaan veneen koepurjehdukselle.

Teemu Luovila

Veneilyn kouluttajatoiminta ja aikuiskoulutus

Johtokunnassa on viime vuosina pohdittu tarvetta tuoda veneilykoulutusta laajemmin osaksi seuran toimintaa. Nykyisin toimintaan kuuluu vahvasti juniorivalmennus, mutta myös erilaisia veneilyyn ja vesillä liikkumiseen liittyviä koulutuksia järjestetään jo nyt.

Koulutustoiminta vaatii resursseja. Tämän ovat huomanneet ne seutukunnan seurat, jotka jo tällä hetkellä järjestävät systemaattista veneilykoulutusta. Kurssien järjestäminen vaatii kouluttajilta runsaasti ajallista panostusta, eikä pelkästään oman kouluttautumisen muodossa. Yhteistapaamisissa BSF:n ja SSP:n toimihenkilöiden kanssa onkin tullut esille, että suurin este koulutusten laajemmalle järjestämiselle on juuri resurssit: kouluttajatoiminta kuormittaa helposti yksittäisiä ihmisiä jopa kohtuuden rajamailla.

Yhteisten keskustelujen jälkeen lähesitimme Turun Pursiseuran Reijo Suomea ja Samuli Salanterää. Keskustelun aiheena oli löytää RPS:lle paras toimintatapa veneilykoulutusten järjestämiselle. Kiitokset molemmille herroille keskusteluavusta ja ajasta. Näiden keskustelujen pohjalta Reijo tuli viime vuonna vieraaksemme Kuuskariin kertomaan tarkemmin veneilykouluttajatoiminnasta. Tilaisuuteen kutsuttiin sovitus myös lähiseudun seurojen edustajia. Mukana tammikuuisena lauantaina oli väkeä sekä BSF:stä Porista että SSP:ltä Luvialta.

Seurojen veneilykoulutus järjestetään usein osana SPV:n aikuiskoulutusjärjestelmää. Veneilykoulutusta ohjaa ja määrittää Trafín auditoima laatujärjestelmä. Muita laatujärjestelmän mukaisia koulutuksia ovat muun

muassa katsastajakoulutus sekä kilpailutoimihenkilöiden, -järjestäjien ja -tuomareiden koulutus.

Veneilykoulutuksen tavoitteena on veneilyturvallisuuden parantaminen antamalla oikeaa ja ajantasaista tietoa veneilystä kiinnostuneille. Koulutus myös tukee seurojen jäsenhankintaa ja totta kai – antaa halukkaille avaimet turvalliseen ja nautinnolliseen veneilyharrastukseen.

Seurat vastaavat varsinaisesta veneilijöiden koulutuksesta, ja SPV tarjoaa kanavan kouluttautua kouluttajaksi. Kouluttajakoulutukseen mennään aina seuran hyväksynnä. Näin varmistetaan, että koulutukseen lähtevät ovat valmiiksi taitavia veneilijöitä – kouluttajien koulutus ei ole veneilykoulu. Kouluttajapätevyys on olemassa erikseen eri venetyypeille sekä eri vesialueille.

RPS:n tavoitteena on löytää seuran jäsenistöstä henkilöitä, jotka hankkisivat itselleen pätevyyden kouluttaa. Jatkossa voisimme suunnitella koulutuksia yhteistyössä lähiseurojen kanssa, jolloin työtä jaettaisiin seurojen välillä – näin saataisiin kouluttajille mielenkiintoista toimintaa kohtuullisella panostuksella.

Kouluttajatoiminnasta saat lisätietoa SPV:n sivuilta sekä allekirjoittaneelta tai muilta johtokunnan jäseniltä. Lähde rohkeasti mukaan toimintaan ja tuomaan uutta tuulta alueen veneilykoulutukseen!

Keväisin terveisin

*Susanna
Varakommodori*

KOULUTUSTOIMINTA

Rohkeasti
merelle ja
purjehtimaan!

Monet meistä purjehdusseuran jäsenistä ovat saaneet kipinän veneilyyn jo äidinmaidostaan. Kaikilla raumalaisilla, varsinkin tullista tulleilla, ei ole kuitenkaan ollut mahdollisuutta tutustua tähän hienoon harrastukseen. Alkuun pääseminen varsinkin purjehduksessa saat-
taa olla hankalaa, kun jo pelkkä sanasto saat-
taa tuntua Rauman giältäkin vaikeammalta.

Niille, joita veneily ja erityisesti purjehdus kiinnostaa, suunnitellaan jo ensi syksyksi, tai viimeistään seuraavaksi kevääksi, mahdollisuutta tutustua purjehdukseen. Tutustumisen aloitetaan luennolla, jossa käydään läpi sanastoa ja perusasioita veneen hallinnasta, purjeiden käsittelystä sekä turvallisuudesta. Toisena iltana onkin sitten jo mahdollisuus päästä tositoimiin merelle muutaman tunnin purjehdukselle. Lähivedet tarjoavat meille loistavat harjoitteluolosuhteet, koska aallokko kasvaa harvoin suureksi. Tutustumis-
purjehdus on tarkoitus järjestää vapaaehtoisten seuran jäsenten veneillä.

Jatkossa tarkoituksena on järjestää Raumalla myös purjehduskoulutusta. Koulutus on osa vastikään Suomen Purjehdus ja Veneily ry:ssä vahvistettua veneilijän koulutusväylää. Kurssi koostuu kahdesta teoriaillasta ja kahdesta purjehdusillasta. Tavoitteena on, että kurssilaisilla on koulutuksen jälkeen hallussaan taidot käsitellä venettä itsenäisesti.

Raumalta löytyy koko merellisten elementtien kirjo: suojainen sisäsaaristo, karun kauniit ulkosaaret sekä avomeri, jossa pääsee kokemaan luonnon voiman. Näiden kurssi-
en tavoitteena on madaltaa kynnystä aloittaa veneily sekä saada tilaisuus kokea, mitä on tarjolla, kun veneen köydet irtoavat laiturista.

Koulutusterveisin

Juha Grönlund ja Saara Hurme

Juttu kirjoitettu ennen 6.6.2021 tapahtunutta tulipaloa

Terveiset Äijänkarista

Viime veneilykausi alkoi koronatilanteen vuoksi melko epätavallisissa olosuhteissa eikä Äijänkarinkaan kevättä voitu aloittaa normaalisti kevättalkoilla. Epävirallisessa ”pidä väliä ja toimi itsenäisesti”- tapahtumassa metsään pinotut puut saatiin halkaistua pieniksi ja pinottua katon alle suojaan. Kaikesta epävarmuudesta huolimatta saari laitettiin kesä-kuntoon.

Kesän juhlat vietettiin epidemian vuoksi hyvin poikkeuksellisesti. Kesän aikana saaren vieraskirjaan kirjattiin 210 kpl venekuntakäyntiä, mutta jostain syystä runsaasti käyntejä oli jätetty myös kirjaamatta. Tämä on valitettavaa ja toivomme, että jatkossa kaikki muistaisivat jättää kirjaan edes lyhyen merkinnän.

Syksyllä saari laitettiin talvehtimiskuntoon. Syksyyn suunniteltu aallonmurtajan uudelleenkiinnitys ja poijujen ketjunvaihto lykääntyi kuitenkin tulevaisuuteen seurasta johtumattomista syistä.

Talvella jäättilanne salli tarvikkeiden kuljettamisen jäätä pitkin saareen paikallisen asukkaan avustamana. Näin saatiinkin paljon tavaraa vietyä. Toivottavasti koronatilanne helpottaa ennen tulevaa kesää, jotta saisimme taas nauttia Äijänkarin upeista puitteista.

Suuri kiitos saaren käyttäjille, jotka viime vuonnakin pitivät paikat hyvässä ja siistissä kunnossa ja puutteista osattiin kertoa isännille.

Isäntinä toimivat

*Petri Suominen, Harri Ingberg,
Jukka Joensuu ja Juha Rinko*

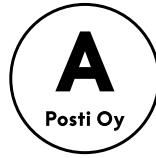

KOTISATAMAN SÄÄNNÖT

Rauman Purjehdusseura r.y.

KUUSKARIN KOTISATAMAN JÄRJESTYS-JA TURVAOHJEET

1. Venepaikassa saa säilyttää vai RPS:n venerekisteriin merkittyä, vuosittain katsastettua venettä ellei satamatoimikunta tai seuran johtokunta toisin päättää.
2. Veneiden kiinnityksessä tulee noudattaa yleisesti hyväksyttyjä kiinnitystapoja ja satamamestarin antamia ohjeita.
3. Venepaikan luovuttamisesta toiselle on ilmoitettava satamamestarille ensi tilassa. Sama koskee myös paikan tilapäistä luovuttamista ja edelleen vuokraamista.
4. Satamamestarille tulee aina ilmoittaa venepaikalla säilytettävän veneen tiedot (nimi ja/tai rekisterinumero) sekä veneen omistajan tai haltijan yhteystiedot.
5. Vieraspaikoina käytetään Kuuskarin saaren pohjoispuolella olevia laitureita.
6. Kuuskarin portti on pidettävä kiinni muulloin kuin saareissa olevien tapahtumien aikana. Portin käyttöohjeet ja säännöt on kuvattu tarkemmin Kuuskarin tiedoissa nettisivuilla ja Ahtiaisessa sekä uuden jäsenen oppaassa Lenssissä.
7. Liikuttaessa sataman alueella veneellä tai autolla on nopeus pidettävä alhaisena aallonmuodostuksen ja pölyämisen estämiseksi.
8. Trailereiden ja veneiden säilyttäminen Kuuskarin maa-alueella on kielletty. Maksimissaan viikon mittainen tilapäinen säilytys on sallittu. Muut poikkeukset myöntää satamamestari, satamatoimikunta tai seuran johtokunta.
9. Avotulen teko satama-alueella on kielletty.
10. Mereen huuhtelevan WC:n käyttö on kielletty.
11. Laitureilla on vesipisteitä letkuineen. Vesi on kaupungin vesijohtovettä. Letkut on käytön jälkeen koottava telineisiin. Vettä on käytettävä säästään.
12. Laitureilla on sähköpistokkeita ensisijaisesti veneen huolto- ja kunnossapitotöitä sekä akkujen lataamista varten. Pitempiaikaisesta sähkön käytöstä sekä sähkön käytöstä muuhun tarkoitukseen, kuten lämmittämiseen, on sovittava satamamestarin kanssa, joka määrää sähkön hinnan. Sähköä on käytettävä säästään.
13. Laitureille ei saa jättää kompastumisvaaraa aiheuttavia köysiä eikä muita irrallisia esineitä. Jollat säilytetään veneen kannella tai perässä. Laitureihin ei saa omatoimisesti rakentaa mitään rakenteita.
14. Jätehuoltopiste on tarkoitettu talousjätteelle, ei öljy-, maali- ym. ongelmajätteelle.
15. Satama-alueen siivous- ja kunnossapitotyöt tehdään talkootyönä.
16. RPS ei vastaa venelaitureissa veneille sattuneista vahingoista. Jokainen sataman käyttäjä on tarvittaessa velvollinen huolehtimaan myös naapuriveneiden turvallisesta säilyttämisestä.
17. Tämän ohjeen noudattamista valvoo satamamestari. Satamamestarin puoleen voi kääntyä kaikissa satamaa koskevissa asioissa. Satamamestarin tavoitat sähköpostilla satamamestari@raumanpurjehdusseura.fi.

Posti Green

Tulipalo Äijänkarissa!

Äijänkarin itärannan rakennukset ovat palaneet maan tasalle sunnuntaina 6.6. Tuli ha-
vaittiin yöllä klo 03.30 ja asiasta tiedotettiin
heti pelastuslaitokselle. Valitettavasti havain-
tohetkellä rakennus oli jo täyden palon vallas-
sa, joten mitään alkusammutustoimenpiteitä
ei ollut tehtävissä. Palossa tuhoutuivat tupa/
keittiörakennus, varastovaja ja grillikatos.

Äijänkariin saa nyt rantautua. Sähköt
saataneen laitureille ja saunalle hyvissä ajoin
kesäkuun aikana.

Isännät ovat luvanneet hoitaa jonkinlaiset
pitkospuut tms. laiturilta paloalueen läpi siis-
tin kulkemisen mahdollistamiseksi.

Paloalueella ja sen välittömässä läheisyy-
dessä pitää kulkea varovaisuutta noudattaen
lasinsirpaleiden, naulojen yms. vuoksi.

Palopaikka tullaan raivaamaan ulkopuoli-
sen yrityksen toimesta myöhemmin kesällä.

Viranomaiset ovat käyneet paikan päällä ja
palon syyn tutkimista on saatu valmiiksi. Palon
syytä ei tutkimuksissa ole varmuudella voitu
todentaa, mutta todennäköisimmin syynä on
ollut sähkövika.

Onni onnettomuudessa oli tyyni sää, joka
osaltaan vaikutti siihen ettei palo levinnyt laa-
jemmalle maastopalona ja arvokas paikkamme
säästy suuremmalta tuholta. Tärkeintä kui-
tenkin on se, että henkilövahingoilta vältyttiin.

Ikävän onnettomuuden myötä muistutus
jäsenistölle äärimmäisen tarkasta tulen ja
sähkölaitteiden käsittelystä.

*Parempaa veneilykesää toivottaen!
Kommodorinne Eki*

P.S. Muistathan pitää
jäsen- ja venetietosi
ajan tasalla!
Muutokset voi ilmoittaa
seuran nettisivuilta
löytyvillä lomakkeilla.

Painopaikka: Sata-Seri Oy

RPS TIEDOTTAA 2021